



Ketabton.com

خبره دغیرت

لیکوال:

نعمت اللہ پٹانزی

د غیرت خیره

لیکوال :

نعمت الله "پټانزی"

د کتاب پیژندنه:

د کتاب نوم: د غیرت خیره

لیکوال: نعمت الله "پتانزی"

کمپوز او ډیزاین: پخپله لیکوال

خپرندوی: کتابتون ویب پاڼه (www.ketabton.com)

د خپریدو کال: ۱۳۹۸ لمریز

آنلاین چارې: شمشاد "زهیر"

د دې کتاب د چاپ او نشر ټول حقوق له لیکوال سره خوندي دي .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ډالۍ

د غیرت خیره د غیرتي خیرې (ارواښاد غازي شیرخان "همراز") سپیڅلي روح او د اسلام د لارې ټولوشهیدانو او غازیانو ته د زړه له تله په ډیره مینه او اخلاص سره ډالۍ کوم .

نعمت الله "پټانزی"

لیکلی

مخکنه

سرلیک

دلیکوال خبرې ۹

لومړۍ فصل

د غازیانو خاوره

ملي مشرمیرویس خان نیکه ۱۰

غازي وزیر محمد اکبر خان ۱۱

غازي ایوب خان او میوندی اتله ملاله ۱۳

غازي محمد جان خان وردګ ۱۴

غازي امان الله خان ۱۷

غازي شیر خان "همراز" ۲۱

دویم فصل

غازي شیر خان "همراز" د جهاد په غلبو کې

د روسانو او کمونستانو پر وړاندې جهاد او مبارزه ۲۴

غازي شیر خان د طالبانو له اسلامي تحریک سره ۲۶

غازي شیر خان د لښکر ایثار یو نمونوي مجاهد ؤ ۲۷

د لښکر ایثار د بریالیتوب لاملونه ۲۹

دریم فصل

ځانګړی خاطرې اوله ادبیاتو سره مینه

دا مه وژنه! ۳۱

ناکامي (د جنت هیله) ۳۱

۳۲..... د عشق په نابله ښار کې (دتلیفون پرلیکه).

۳۳..... د مار وژل.

۳۴..... د آزادۍ سره مینه.

څلورم فصل

د غازي شیرخان "همراز" دعوت

۳۶..... په ټولنیز ژوندانه کې دمسلمانانو حقوقو ته درناوی.

۳۷..... دشهدات په تمه ژوند کول.

۳۸..... دغازي شیرخان ۱۵ ویناوې.

۴۰..... قرآن اصلاً د چا لپاره هدایت دی؟

۴۱..... ځانگړې دعاء.

پنځم فصل

د غازي شیرخان "همراز" شعرونه

۴۵..... الهي !!

۴۶..... انقلابي پروانه.

۴۷..... هلته دلته.

۴۸..... وینې شه مسلماننه!

۴۹..... دا وطن د مجاهد دی.

۵۰..... نیمگړی آرمانونه.

۵۱..... هوډ.

۵۱..... پریرده.

۵۲..... غیرتي ته !

- ۵۳.....دسوی زړه آواز.....
- ۵۴.....زما تصویر.....
- ۵۴.....درنه لارم.....
- ۵۵.....د مینې هوډ.....
- ۵۶.....گل ته!.....
- ۵۷.....خدا گواه.....
- ۵۷.....زخمونه.....
- ۵۸.....لیکمه.....
- ۵۹.....قلم په گوټو کې.....
- ۶۰.....خبرې.....
- ۶۰.....بوله.....
- ۶۱.....مزه کوي.....
- ۶۳.....خلوريزې.....
- ۶۵.....خولنې.....
- ۶۷.....د غازي شیرخان "همراز" تلين.....
- ۶۸.....شیرخان ته!.....
- ۶۹.....مأخذ او منابع.....

د لیکوال خبرې

الحمد لله، الحمد لله الذي أرسل بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله، والصلاة والسلام على سيدنا و مولانا محمد و على آله وأصحابه أجمعين . اما بعد :

د الله (جل جلاله) شكر اداء كوم چې ماته يې د دې توفيق راپه برخه كړ چې د ارواښاد غازي شيرخان (همراز) ليكنې ، شعرونه او خاطري (د غيرت خيره) په نوم په يوه ټولگه كې راټولې كړم او د افغانستان آزاد پيال او مجاهد ولس ته يې وړاندې كړم چې دا دی الحمد لله په دې كارسره بريالی شوم .

دا يو واقعيت دی چې غازي شيرخان (همراز) د روسانوسره د افغانستان د مقدس جهاد په دوران كې د اعلاي كلمه الله ، د افغانستان دخپلواكي او په همدې هيواد كې د يوه سوچه اسلامي نظام د منځ ته را وستلو لپاره نه سترې كېدونكې هلې ځلې او زحمتونه ككالي دي او د روسانوسره د افغانانو د سپيڅلي جهاد اومبارزې د برياليتوب نه وروسته يې دالله (جل جلاله) لورته د دعوت اوبلنې لاره خپله كړه اوترهغه وخته پورې يې دوام وركړ ترخوله دی فاني دنياڅخه يې سترگې پټې كړې چې په دغه يادو دواړو پړاونو كې يې ډير ليكنې كړې وې او همدا راز يې د جهاد په گرموسنگرونو كې گڼ شمير شعرونه ليكلي ؤ چې ځينې ليكنې شعرونه او خاطري يې زما لاس ته راغلې په همدې اساس زما د ملگرو او د ده د درنې كورنۍ د غړوسره دمشورې په ترڅ كې می وپتيله چې هغه (د غيرت خيره) په نوم ترسرليک لاندې په يوه ټولگه كې راټول كړم اوتاسو درنو او قدر وړ لوستونكو ته يې وړاندې كړم هيله لرم چې له ماحقير او فقير بنده څخه خپلې دعاووي ونه سپموي .

په درنښت

نعمت الله "پټانزی"

لومړۍ فصل

د غازيانو خاوره

زمونږ ګران هیواد افغانستان دخپل ۵۰۰۰ کلن وجودي تاریخ په اوږدو کې د بیلابیلو یرغلګرو تر تاراکونو او بریدونو لاندې راغللی دی، ترســکندر مقدونی فلیپ یـې راو نیسـه تر چنګیزیانو، مغولیانو، ګورګینیانو، انګریزانو، سروروسانو او امریکایانو پورې چې دا ټول د افغانستان د غیور ولس د غازیانو په توره او میړانه سره له دی سپیڅلې خاوری څخه شړل شوی دي او یا هم شړلوته اړ شوي دي، کله چې سکندر مقدونی د میلاد نه د مخه په (۳۳۰) ق م کال کې په لرغوني افغانستان یرغل وکړ او د افغانستان د نیولو لپاره د هرات، کندهار، کابل او د پغمان له لارې د قفقاز سکندریې (بگرام) ته ورسید او تر هغه وروسته د افغانستان شمالي سیمو ته لاړ او هلته ته یې د ای خانم د ښار بنسټ هم کېښود چې د شمالي سیموله تصفیې وروسته ختیځې خواته ولاړ او د نورستان او کنړ له لارې یې ځان چترال ته ورساوه چې په دې منځ کې پنځه کاله تیر شول بالاخره سکندر د یوسفزو سره په جګړه کې په پښه ټپي شو او د سندسیند له لارې د مقدونیې په لور وخوځید او دلارې په اوږدو کې په داسې حال کې چې د افغانستان د میرني او توریالي ولس د ټینګې ارادې، مبارزې او مقاومت څخه رنځیده ساه ورکړه .

همدا راز زموږ د هیواد زرین تاریخ د ډیرو میړنیو غازیانو او اتلانو له ویاړ او برمه ډک دی چې وروستي نسلونه به یې تل په نیک نوم او پوره درنښت سره یادوي او په کارنامو به یې ویاړي، په همدې اساس غواړم چې د افغانستان د ویاړلي تاریخ له زرینو پاڼو څخه یو څو غازیان او اتلان په لنډه توګه در وپېژنم :

ملي مشر میرویس خان نیکه

میرویس خان نیکه^(۱) د شاه عالم خان هوتک زوی او د کرم خان هوتک لمسی او د نازو انا زوی ؤ چې په ۱۶۷۳م کال کې په کندهار کې زیږدلی دی، میرویس خان نیکه دری وروڼه درلودل چې عبدالعزیز خان، عبدالقادر خان او یحیی خان نومیدل، همدا راز میرویس خان نیکه جعفر خان ابدالي له لور آغلې خانزاده سره واده وکړ.

زمونږ د هیواد ستر ملي مشر میرویس خان نیکه کله چې په ۱۵۰۲ ز کال کې د ایران صفویانو او په ۱۵۰۲ ز کال کې بابری (ګورګانیانو) د افغانستان په لور لاسونه را وغځول او زموږ هیواد یې په بیلابیلو برخو وویشه نو؛ زموږ ستر مشر میرویس خان نیکه د هغه په وړاندې تر یو لړ سلا او مشورو وروسته راپورته شو او د هغه په وړاندې یې ډیرنه ستړی کېدونکې هلې ځلې او مبارزې وکړې چې په پایله کې یې ګرګین و واژه او د

(۱) - په دې کتاب کې دملي مشر میرویس خان نیکه، غازي وزیر محمد اکبر خان، غازي ایوب خان، ملالی، غازي محمد جان خان وردګ او غازي امان الله خان په اړه د معلوماتو ځینې برخې له بینوا ویب پاڼې څخه اخیستل شوې دي.

هغه دپلویانو د لاس وهنې لاسونه یې له افغانستان څخه رالڼه کړل . اوبالاخره میرویس خان نیکه د ۴۲ کالو په عمر په ۱۷۱۵م کال کې په کندهار کې له دې فاني نړۍ سترگې پټې کړې او خپل نوم یې دهیواد په ځلانده تاریخ کې په زرینو کرښو ثبت کړ.



(ملي مشر حاجي میرویس خان نیکه)

غازي وزير محمد اکبرخان

انگریزانو درې ځله زمونږ په پاڅنه خاوره تیری وکړچې هرځل یې د افغانانو له لاسه ماتې خوړلې ده. وزیرمحمد اکبرخان زموږ د هېواد د تاریخ یوه ځلانده ویاړلې خیره ده ، د افغان او انگلیس د لومړۍ جگړې ملي اتل، د امیر دوست محمد خان زوی او د سردار پاینده خان بارکزي لمسی دی . غازي وزير محمد اکبرخان ، زموږ د ولس د هڅو ، جنگ او جگړو د تاریخ هغه ځلانده خیره ده چې د انگلیسانو پر وړاندې د کابل د وگړو د پاڅون په لارښوونه او بري کې یې په سربښندنې ، رغنده او هیوادپاله ونډه لوبولې ده ؛ خو په خواشینۍ سره چې د وزیر اکبرخان له سرلوړۍ او ویاړونو ډک ژوند لنډ ؤ ، هغه لا اتلس کلن نه ؤ چې د یوه لښکر په سرمشرۍ یې د جلال آباد سرغړاوی واکمن له لنډ مقاومت سره ونیو، وروسته یې په کندهار کې په یوې مخامخ جگړې کې شاه شجاع دېرې وږې کړ او انگلیسي جنرال کېمبل یې لومړی تپي او بیا یې ژوندی ونیو.



(غازي وزير محمد اکبر خان)

نوموړی شل کلن ؤ چې پېښور ته نږدې د جمرود په جگړې کې د سیکهانو پر وړاندې یې توره له ټيکي را و ایسته او په یوې لاس او گریوان جگړې کې یې د سیکهانو سر لښکر هري سینګه و واژه او لښکر یې ور درې وړې کړ. په ۲۲ کلنۍ کې د شاه شجاع او رنجیت سینګه د گډ لښکر د مخنیوی لپاره د خیبر د درې پر لور ور ودانگل خو مخکې له دې چې له تیري کونکي لښکر سره مخامخ شي د هیواد د دښمنانو له پلوه ورته زهر ورکړل شول او د هغه نیم ژواندی جسد یې په کټ کې له خیبره د هغه پلار ته د ارغنده مورچل ته راوړ؛ له ډیرو هڅو وروسته د مړینې له منگولو وژغورل شو، له هغه وروسته بخارا ته ولاړ او د پاچا په زندان کې بندي شو.

همدا زار دی ۲۴ کلن ؤ چې د بخارا د پاچا له زندانه خلاص شو او په ۱۸۴۱ ز کال کې د نوامبر په ۲۵ نېټه یې د کابل د وگړو د پاڅون لارښوونه په غاړه واخیستله، په ډیرې هوښیارۍ یې د انګلیس له سرچارواکي او ځانګړي استازي مکناتن څخه چې په درغلی او دوه مخۍ کې شېطان ورته هک پک ښکاریده، د خپل استازي له لارې یو پټ لاسوند تر لاسه کړ؛ دغه پټ لاسوند په خپله د افغان مشرانو په وړاندې د انګلیس دوه مخي او درغلنه څرګندوله او له همدې امله یې مکناتن وواژه او انګلیسان یې دې ته اړ کړل چې په بیرته له کابل څخه وځي؛ دا هغه سیاسي - پوځي رسوایي وه چې بله بېلګه یې نه شو کولای د انګلیس د سترواکۍ په تاریخ کې و مومو. د همدغو سیاسي او پوځي هڅو له امله ؤ چې وزیر اکبر خان دوه ځله د انګلیس د لاسپوڅو چوپړیانو له پلوه په ډزو وویشتل شو خو؛ داوړه ځله د مرګ له لومو ژوندۍ راووت، دا په داسې حال کې ورته پېښ شوې چې لا مخکې یې د بخارا د پاچا له لښکر سره په جگړه کې ټپونه له ځان سره وړل او دوه کاله یې د بخارا د پاچا په زندان کې تیر کړي وو. وزیر اکبر خان خپل نیمایي دیرش کلن ژوند په ویاړ او سر لوړۍ د خپل هیواد د ځمکنۍ بشپړتیا او د ولس د

ملي واکمنۍ د ساتنې، له يرغلگرو او د هغو له لاسپوڅو تاړاک پالو سره په نه پخلا کېدنې دښمنۍ تير کړ او د ژوند تر وروستۍ سلگۍ پورې د هيواد د يو والي او د هيواد د ښمنانو پر وړاندې، ځلانده توره په لاس په ميرانه و دريد او د يوه مجاهد او غازي او د انگليس د نه پخلا کېدونکې دښمن په توگه د هغه د ميرانې، درنښت او غيرت يادونه د ولس په زړونو کې تر دې کچې په خپو شول چې د ۱۸۴۱ څخه تر ۱۸۴۲ ز کال د ولسي پاڅون له بريا سره سم د ولس د جگړو او هڅو په وياړمنظومې بولې (حماسې) او رزمناوې ورته وليکل شوې؛ په [۱۸۴۳ ز کال کې چې له ۱۲۶۰ لمريز سره سمون خوري] حميد کشميري اکبر نامه جوړه کړه او [قاسم علي د ډهلي د آگرې اوسيدونکي په ۱۸۴۶ ز کال کې چې له ۱۲۶۳ لمريز سره سمون خوري او د وزير اکبر خان د مړينې له نېټې سره برابره ده] اکبري ظفرنامه وويله؛ چې د انگليس په وړاندې پاڅونونو کې دغو دواړو شعري ټولگو د وزير اکبر خان نوم د يوه ملي اتل په توگه د تاريخ په تلپاتې هېنداره کې لا تلپاتې کړ.

د هيواد ځوانانو او اوسني مخ په ودې نسل ته ښايي چې د خپلې پوهې د لوړ والي لپاره د خپل هېواد تاريخ يو ځل بيا په څير ولولي او ورته څرگنده شي چې زموږ هېواد د خپل تاريخ په اوږدو کې په ځانگړې توگه د اوسني تاريخ په سپيڅلې لمنه کې داسې مړني او باتور بچي روزلي دي چې هيواد او ولس د هغوی په رغنده سربښدونو وياړي.

غازي ايوب خان او ميوندۍ اتله ملاله

د افغان انگليس په دوهمه جگړه کې دسترغازي ايوب خان اوملالۍ پيغلې او نورو غازيانوۍ ادونه اړينه بولم چې د ميوند په غزا کې يې انگرېزان تيښتۍ ته اړ کړل، کله چې په ۱۸۸۰ ز کال کې د ميوندغزا دکندهارپه ميوند ولسوالۍ کې پيښه شوه د همدې کال د جون په مياشت کې علماوو غازي ايوب خان په خپله گډه فتوا سره خپل امير وټاکه او د ده په نامه سکه ووهل شوه او خطبه ولوستل شوه.

د ميوندجگړه د همدې کال د جولای پر ۲۷ نېټه باندي ونیسته چې په دې جگړه کې ۱۳۰۰۰ انگرېزي پوځيان مړه او يو جگړن د مک لاین په نامه باندي ژوندي ونیول شو، چې په همدې کال انگرېزانو يوځل بيا په غازي ايوب خان باندي بريد وکړ او هغه يې شاتگ ته اړ کړ چې له کندهارڅخه ايران ته لاړ چې له بده مرغه ايرانيانو هغه د انگرېزانو کونسل ته وسپاره او هغه يې را ولېږلۍ ته يور ترخوهرته يې له دې فاني نړۍ څخه سترگې پټې کړې او له وصيت سره سم په پېښور کې خاورو ته وسپارل شو.

په حقیقت کې همدا جگړه وه چې زمونږ گران هیواد یې له تجزیې وژغوره همدا راز ملالی پیغله دمیوند دجگړې ریښتني اتله ده چې په خپلو دې خوږو او احساساتي ټپو او لنډیو سره یې دمیوند جگړه بري ته ورسوله :



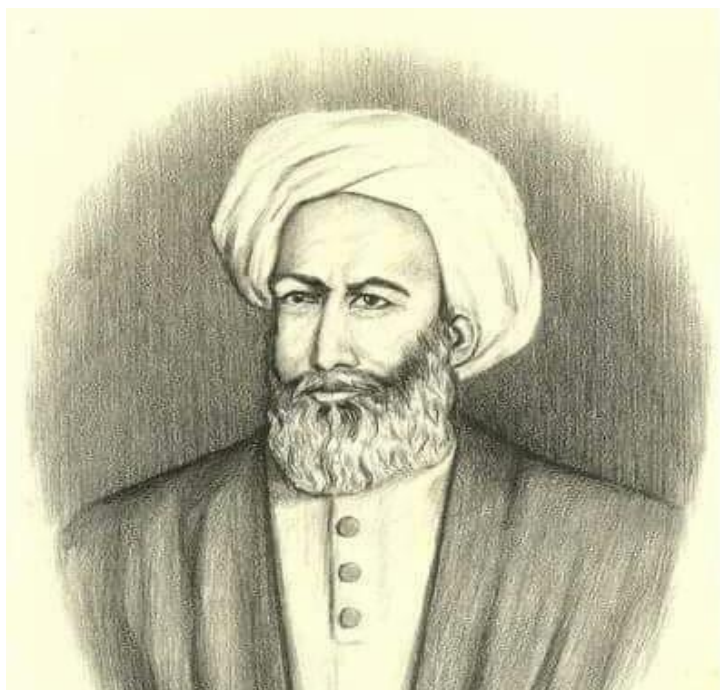
(مېوندی اتله ملاله)

که په میوند کې شهید نه شوې خدايږو لالیه بې ننگی ته د ساتینه
خال به د یار له وینو کېږدم چې شینکي باغ کې سره گلاب وشرموینه

غازي محمدجان خان وردگ

همدا راز غازي محمدجان خان وردگ د افغان غازي ټولنې يو نوميالی غازي دی چې د افغان انگلیس په دویمه جگړه کې یې دتورې ځلا د استعمار گر انگلیس سترگې وبریښولې او د نورو اتلو او غازیانو په ملتیا یې تېښتې ته اړ کړل. غازي محمد جان خان وردگ د سیدال خان زوی او د اکرم خان لمسی چې د وردگو ولایت د جغتو ولسوالۍ د بیدمشک په کلي کې دنیا ته سترگې وغړولې او د زیریدو نیټه یې کره معلومه نه ده ، نوموړی دوردگو په مبارزه غازي اوشهیدپاله ټولنه کې را لوي شو، بیا وروسته د هېواد او هېوادوالود خدمت اود فاع لپاره پوځ ته لاړ او دتوپ خانې دجرنیلې منصب ته ورسیده، کله چې د (۱۸۷۹) زکال په می میاشت کې انگریزان کابل ته ننوتل محمدجان خان وردگ له یو ټولي عسکرو سره د کوهستان له لارې

راغي، پرآسمایي غره کې يې په انگریزانو برید وکړ او له دې وروسته جرنیل محمدجان خان په غازي محمدجان خان وردگ سره یاد شو.



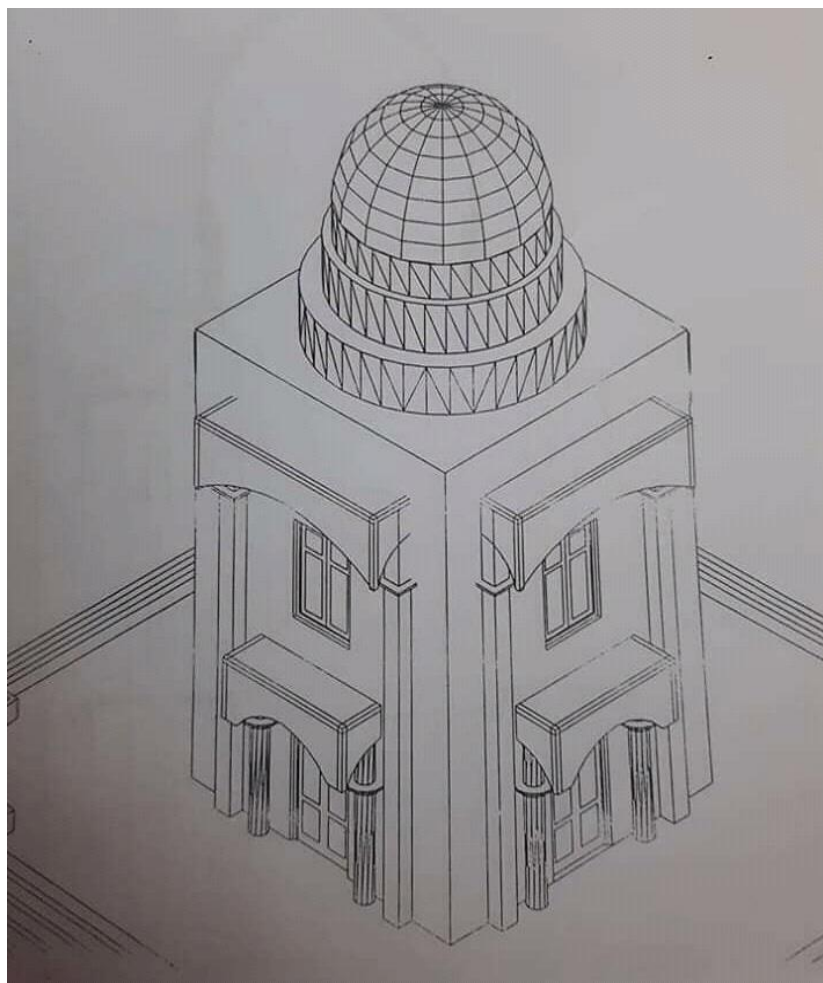
(غازي محمدجان خان وردگ)

خوځنگه چې دغه مهال يې دجنگ لپاره ټولې کوچنۍ و، نو ترسختې جگړې وروسته يې بیرته وردگوته په شاه تگ وکړ او هلته يې له ملي او مذهبي مشرانو لکه دغزني د شلگرو ملا دين محمد چې په ملامشک عالم مشهور ؤ او دخوات له ملا عبدالغفور لنگري اونورو مشرانو سره سلا مشورې وکړې او ترسترلېنکر تيارولو وروسته (۱۸۷۹ز کال د ډسمبر پر لومړۍ نيټه بیرته کابل ته راغی پر انگریزانو يې برید وکړ، تارومارو يې کړل اوسخته ماتې يې ورکړه.

کله چې پر (۱۸۸۰) ز کال عبدالرحمان خان امیر شو، د مرکزي حکومت تر ټینګیدو وروسته يې د غازیانو د له منځه وړلو په لړ کې غازي محمدجان خان وردگ او ملا عبدالغفور لنگري د (۱۸۸۱) په وروستیو کې د دولت پرضد د توطیې په تور ونیول او مزار شریف ته يې تبعید کړل چې ډیر ژر د دغو دواړو د مرګ خبر خپور شو.

داسې ویل کیږي چې د دغه خبر د خپرېدو پر مهال غازي محمدجان خان او ملا عبدالغفور لنگري د امیر عبدالرحمن په امر بلخ ته نږدې په عبده کوتل کې ووژل شول، مخکې يې قبر معلوم نه ؤ خو؛ د کابل - بلخ د لویې لارې د جوړیدو پر مهال د ارواښاد جمال الدین خان وردگ چې د سالنگونو د جوړیدو د پروژې مشري ورپه غاړه وه، دنوموړي په هڅو سره لومړني معلومات د همدې سیمې له مشرانو اوسیدونکو څخه ترلاسه کړل، چې په دې وروستیو کې د وردگو د قومي مشرانو په وړاندیز او بلخ ولایت د اطلاعاتو او کلتور ریاست

دپاملرنې په اساس دغازي محمدجان خان وردگ مقبره دتاريخي آبداتو په نوملړ کې ثبت او د هغه دمقبرې اوآرامځای د جوړولو لپاره بودجه ځانگړې شوې ده او د رغیدو چارې یې روانې دي.



(دغازي محمد جان خان وردگ دمقبرې نقشه)

غازي امان الله خان

زمونږد هیواد د غازیانوپه لړکې غازي امان الله خان یوداسې لارښود دی چې تل پرهیواد،خپلواکۍ اوخلکومین ؤ، غازي امان الله خان دخپلواکۍ دییا ترلاسه کولو سره نه بیلودونکی تړاو لري . د افغانستان شریف ولس د غازي اعلیحضرت امان الله خان نوم اود هغه دهیواد پالنې بې سارې شخصیت په ژور درنښت یادوي او د زړه له تله ورته درناوی لري.



(غازي امان الله خان)

شک نشته چې که هغه دخپل هېواد دخپلواکۍ لپاره د انگریز په وړاندې وگړي جهاد ته نه وای رابللي او د خپلو مخکنیو په شان یې له انگریز سره جوړجاړی کړی وای اود هېواد په چارو کې یې د هغوی لارښوونو ته غاړه ایښودلې وای، ښایې د ژوند ترپایه د افغانستان د پاچاهۍ توگه پاتې شوی وای اوترهغو چې انگریزانو ته وای غوښتي ، هېڅ چا به د هغه دخای ناستۍ لپاره سرو نه وای پورته کړي .خو هغه چې پرخپلواکۍ او دخپل هېواد د وگړو پرسرلورۍ مین ؤ د پاچاهۍ دغه تخت اوتاج یې د هېواد د خپلواکۍ په لاره کې کېښود او د تاج په سر کولو په لومړۍ اونۍ کې د عیدگاه په لوی جومات کې د کابل سپېڅلو ښاریانو او د دولت مأمورینو ته په خپلې لومړۍ خوساعته وینا کې د افغانستان د بشپړې خپلواکۍ غږ پورته کړ او خپله پاچاهۍ یې د هیواد دبشپړې خپلواکۍ په شرط اعلان کړه او ویې ویل:(لومړی خپل سپېڅلي ولس ته اعلان کوم او زیری ورکوم چې زه د افغانستان د پاچاهۍ تاج د افغانستان د کورنۍ اوبهرنۍ خپلواکۍ په سپېڅلي نوم پرسر ږدم). وروسته یې د افغان له آزادیال ولس څخه وغوښتل چې د دغې ملي هېلې په ترسره کولو کې هغه ته لاس ورکړي.اعلیحضرت امان الله خان د کابل ښاریانو ، سرتیرو او مأمورینو ته دخپلې یوې بلې وینا په ترڅ کې چې د سفربري جامې یې په ځان کې وې د عیدگاه په جومات کې وویل :گرانه ولسه! زه به د سرتیرۍ دغه جامې ترهغو له ځانه ونه باسم چې دهېواد د سپېڅلې مور پرځان مې د خپلواکۍ جامې نه وي ور په ځان کړي. زه به دغه توره په ټیګي کې کېښېږدم چې د ولس د حقونو لوتونکي مې پرځای یې نه وي کېښولې! اې زما سپېڅلیه ولسه ! او اې زما سربښندویو سرتیرو! د هېواد د ژغورنې لپاره خپله وروستنۍ شتمني را ډکړته کړئ، راځئ چې خپل میړني سرو نه دهېواد په سپېڅلې لاره کې قربان کړو!

غازي امان الله خان ولېدل چې انگریزانو د افغانستان د رسمېت پېژندلو په اړه دهغه لېک ته چې له نورو خپلواکو هېوادونو سره د یوه خپلواک او کور واک هېواد په توګه برابر حقونه ولري، ځواب ندی ورکړی، نو د ۱۹۱۹ کال د اپریل د مېاشتې پر ۱۳ نېټې چې د انګلیس سفیر هم په هغې غونډې کې ناست ؤ د یوې وینا پرمهال وویل: (زه ځان او خپل هېواد له کورني او بهرني اړخه په بشپړ ډول خپلواک اعلانوم. وروسته لدې زموږ هېواد د نړۍ د نورو دولتونو او ځواکونو په څیر یو خپلواک هېواد دی او د سر د یوه وینېته په اندازه هېڅ ځواک ته اجازه نه ورکول کېږي چې د افغانستان په کورنیو او بهرنیو چارو کې لاسوهنه وکړي او که څوک دغسې یوګام پورته کړي نو پردغه توره به یې غاړه ور غوڅه کړم) او بیا یې مخ د انګریز سفیر ته ور واړاوه او وېې پوښتل: (څه مې چې وویل پوه شوی!) د انګلیس سفیر په ډیر درناوي ځواب ورکړ: (هو پوه شوم).

وروسته ځوان پاچا د خپل برخلېک د ټاکلو لپاره له انګریز سره د جهاد ملا وتړله. د ځوان پاچا دغه نوښتګر غېر ته پر خپلواکۍ مېن افغان مسلمان ولس په خوښۍ ځواب ورکړ او د خپلواکۍ د ترلاسه کولو په لاره کې یې د سر او مال په څارولو او سربښندنې د هغه وخت د نړۍ له لوی ځواک یعنې انګلیس سره د جګړې چمتوالی ونيو.

غازي امان الله خان په پرله پسې توګه د انګریز په وړاندې د کابل د وګړو او ګڼ شمیر ټولنیزو طبقو ترمنځ ویناوې کولې او د ولس له سربښندویه هرکلي سره مخامخ کېدلې. د عېدګاه په جومات کې په یوې وینا کې داسې وویل: (د افغان زړه وره او په لوی څښتن مینه ولسه! اې زمریو! د بریتانېي حکومت په درغلۍ او بې شرمۍ دوه ځله زموږ پر هېواد یرغل وکړ او غوښتل یې خپلې ککړې منګولې په سیمه کې ښخې کړي، اوس غواړي چې زموږ ټاټوبی چې پلرونه مو پکې ښخ دي لوټ کړي، زموږ پر تم، ننگ او هم زموږ شخصیت او افغاني ځانګړتیا له منځه یوسي، غواړي زموږ خپلواکي او ښیرازي له منځه یوسي) د پانګوالۍ پر وړاندې د پاچا زیږو او شدیدو ویناوو د وګړو په منځ کې د هغه منښت او ګرانښت لا پراخه کړ. یوه ورځ وروسته د کابل ښار په زرګونو ښاریانو د حبیبې د ښوونځي له زده کوونکو سره یوځای د انګلیس د سفارت ترمنځ لارېون وکړ او د انګلیس په وړاندې یې غږونه پورته کړل. همغه ؤ چې غازي امان الله خان د مکار او پېژندل شوي دښمن څخه د خپلواکۍ دبیرته ترلاسه کولو لپاره د دریمې جګړې اعلان وکړ او د افغانستان زړور ولس یې د مبارزې میدان ته را وباله.

د افغانستان هېوادپالو خلکو د ځوان پاچا دغې غوښتنې ته ځواب ووايه او د ۱۹۱۹ کال د مې د مېاشتې تر ۳ نېټې پورې یو ۶۰ زره ځواک جوړشو، دغه ځواک د هېواد له ګڼ شمیر توکمونو څخه جوړ شوی ؤ هغوی د ورورۍ او خپلواکۍ غوښتنې په ګډو احساساتو له خپلو زړو ولسو سره چې دانګلیس په دویمې جګړې کې یې ترلاسه کړې وې جګړې ته ملا وتړله. نا روزل شوی ۴۰۰۰ یز توپچې ځواک له خپلو زړو وسلو او ډیرو لږو تجهیزاتو سره له دغه کوچني پوځ سره ملګری وو. خو دښمن څه وکړل؟ دښمن د دغه کوچني ناروزل شوي

پوځ پروړاندې لومړی ۳۲۰ زره او وروسته یې ۷۵۰ زره روزل شوي سرتیري او افسران چې له ۱۸۵ تر ۴۵۰ زرو باروړنکي څاروي هم ورسره وو او پرهغوی یې خپلې وسلې ایښودلې وې او له سلگونو جنگي الوتکو سره له افغانستان سره د جگړې په موخه د افغانستان سویلي اود سویل لوېدیځو کرښو پرمخ یې راوخوځول. د افغانستان پوځي وسایل او د پوځ جنگي مهماتو د بریتانې له وسلو سره چې په پرمختللو وسلو او جنگي الوتکو سمبال وو په هېڅ راز برابروالي نه درلود خو له دغه څرگندپوځي کمښت او نابرابروالي سره سره د افغانستان پوځ د ناتارگرو تیري کوونکو په وړاندې له ځانه اتلواله مقاومت څرگند کړ.

د انګلیس له نېواک سره د افغانستان د ولس او د خپلواکۍ لپاره اتلواله پاڅون چې له لومړۍ نړېوالې جگړې څخه په هسکه غاړه راغلی وو د ولس ملي هېوادپالو احساساتو ته نوې ساه وښله او د هېواد د خپلواکۍ د لړۍ د پاڅون لمنه په بې سارې توګه پراخه شوه. له پښتنو توکمونو څخه خپلخوښو جنگیالیو د خیبرله غاښي تربلوچستانه د بریتانوي نېواک ګروپه وسله والوځپلو اوشا تمبولو کې ستره ونډه ولوبوله. د خپلواکۍ دغه پاڅون ته د بریتانوي هند وګړو ښه راغلاست ووايه. په توکمیزو سیمو کې پراته د بریتانوي په لښکرکوټونو کې هندي سرتیري د افغانستان پوځ ته را وا وښتل. په همدې وخت کې دبمبيي، لاهور، امرتسر او د نېمې وچې په نورو ښارونو کې د نیواک ګرو د ځان غټاوي پر وړاندې د هند د وګړو نا آرامي او کاربندي د انګلیس د تیري کوونکو د روحيې په تضعیف اود چال چلند په بدلون کې بې اغیزې نه ول. دلته ده چې د انګلیس د نېواک په وړاندې د وګړو درېدنه اومقاومت، انګریزان اړکړل چې په راولپنډۍ کې د سولې د خبرو اترو لپاره اوربند ته غاړه کېږدي (۳ جون ۱۹۱۹) په دغسې یوه حالت کې چې د افغانانو د جګړو د اهمیت په اړه د بلشویکانو یوه مشر وویل: (د پانګوالي د زېږېدو په حالت کې د ولسي پاڅون د انقلابي مورچل اړین شرط دا ندې چې په غورځنګ کې دې هر وروڼه جنگیالي ګډون ولري او ګڼې غورځنګ دې یا ولسپاله یا انقلابي تګلاره ولري او یا دې پر دموکراسۍ ډه ډه لګولې وي. له څرګند اړخه که ورته وکتل شي نو د افغانستان د خپلواکۍ لپاره د افغان امیر جګړه سره لدې چې دی او ده ته نیردې دوستان اوملګري یې د پاچاهۍ غوښتونکې دي، بیا هم یوه انقلابي جګړه ده، ځکه دغه جګړه پانګوالي شاړې وایې کوي، ځواک یې له ویشاک سره مخاموي اوسنه یې ورباسي) هر ګوره د غازي اعلیحضرت شاه امان الله خان د سپېڅلې هېوادپالنې او یو ژبې مشرۍ ترسیوري لاندې د افغانستان سیاسي خپلواکي ترلاسه شوه او یوځل بیا افغانستان خپل له لاسه تللی نوم او پرتم ترلاسه کړ او د نړۍ د خپلواکو هېوادونو په کتار کې ودرېد (د ۱۲۹۸ ل کال د زمري د مېاشتې ۲۸ چې د ۱۹۱۹ ز کال د اګست د مېاشتې له اتلسمې سرسمون خوري)، او له دغې ورځې وروسته افغانانو د اګست ۱۸ چې د زمري د مېاشتې ۲۸ کېږي د هېواد د خپلواکۍ د بیا ترلاسه کولو ولسي ورځ وبلله.

غازي شیرخان "همراز"

غازي شیرخان همراز د ارواښاد الحاج ملک رسول خان زوی او د غلام حیدرخان لمسی دی چې په (۱۳۴۴) هجري لمريز کال کې د وردگو ولایت د سیدآباد ولسوالۍ د اونځي درې د یاوز په کلي کې په یوه دینداره، درنه او مبارزه کورنۍ کې زیږیدلی دی.



(غازي شیرخان "همراز")

ارواښاد غازي شیرخان (همراز) د روسانوسره د افغانانو د جهاد د سنگرونو زمرې ؤ چې د ژوند اوځوانۍ ډیرې شیبې یې په دې لاره کې تیرې کړې نوموړی د هیواد په ګوټ ګوټ کې لکه د وردگو، لوګر، کابل، ننگرهار، کنړ، زابل، کندهار، هلمند او هرات په ولایتونو کې د دروسانو او کمونستانو په وړاندې ډیر سترې مبارزې کړې دي او په زیاترو تعرضي عملیاتو کې یې ګډون کړی دی او ګڼ شمیر فتحې او بریاوې لاس ته راوړې دي، ده د جهاد په دوران کې د هیواد د جهادي رهبرانو، قومندانانو او همسنگرانو مجاهدینو لخوا د غازي لقب ګټلی ؤ او د غازي شیر په نوم یې شهرت موندلی ؤ او څو څو ځله یې د هیواد په کچه جهادي ویاړونه اوډالۍ لاس ته راوړې وې او د جهاد په سنگرونو کې یې زیاتره وخت مجاهدینو ته تخنیکي مشورې او ترنښنګونه ورکول او د چوریکي جنگ په اړه یې مناسب اوځانګړي مهارتونه درلودل، ده په ۱۴ کلنۍ کې

د جهادسنگرونو ته وردانگلی ؤ او د مجاهدینو تر بریالیتوب پورې یې په دې لاره کې پل ایښی ؤ او هر ډول مادي او معنوي مرستې یې له مجاهدینو څخه ونه سپمولې، د طالبانو د اسلامي تحریک تر راتگ وروسته له همدې ډلې سره یوځای شو او په دې لار کې یې د شر او فساد پر وړاندې نه سترې کیدونکې مبارزې وکړې او د افغانستان د اسلامي امارت تر سکوت وروسته د زړه دناروغۍ له کبله د بلنې اودعوت لاره ونيوله د هر چا سره یې په ډیره مینه او اخلاص خبرې کولې تل به د حقیقت په لټه کې ؤ او په افغانستان کې دخپلواکۍ په رڼا کې دیوه عادل او اسلامي نظام چې د سولې او پرمختگ پدیدو ته ژمن وي غوښتونکې ؤ.

دویم فصل

غازي شیرخان "همراز" د جهاد په غلبلو کې

د روسانو او کمونستانو پر وړاندې جهاد اومبارزه

کله چې په ۱۳۵۷ لمريز کال کې دثور(غويي) دمیاشتي په اوومه نيټه نورمحمد تره کی ديوې نظامي کودتاه په ترڅ کې دچارو واگې په لاس کې واخیستې اودخپل رژیم نوم يې دافغانستان دخلق دموکراتيک جمهوریت کېښود نو؛ په دغه وخت کې د افغانستان پتمنو خلکو، دهیواد په ګوت ګوت کې د دغه منحوت نظام پر وړاندې دجهاد اومبارزې اعلان وکړ چې شعاريې کور،کالي او ډوډۍ ؤ اوپه افغانستان کې يې د روسانوپه مرسته دکمونستي مفکورې دپلي کولو هوډ درلود اوله دې لارې يې غوښتل چې د افغانستان مظلوم اولس د وينوپه ويالوکې ولمبوی (شعاريې کورکالی ډوډۍ ؤ-کورپې شو ګورکالي کفن ډوډۍ غمونه) په دې مهال کې دغازي شیرخان همراز مشر ورور معلم دریاخان دخپل پلار الحاج ملک رسول خان په لارښوونه له مجاهدينو سره يو ځای شو ، چې د اونځې په دره کې دکمونستانو پروړاندې دپاخون له لومړنيو کسانو څخه ؤ^(۲) چې د جهاد اومبارزې میدان ته يې ور ودانگل چې په دې وخت کې دکمونستانوپه دوره کې نورسیاسی تحولات هم ترسترګو کېدل هغه داچې نورمحمد تره کې د ۱۳۵۸ لمريز کال د وري ترمياشتې پورې د دولت په مشرتابه کې پاتې شو او په ګوند کې يې د ننه د را ولاړشوي اړ و دوړ په پایله کې دحفيظ الله امين په دستور ووژل شو، حفيظ الله امين ۱۳۵۸ لمريز کال د وري له مياشتې نه د همدغه کال د مرغومي ترمياشتې پورې د دری مياشتولپاره دافغانستان د خلق دموکراتيک جمهوریت د انقلابي شورا دمشرپه توګه د چارو واگې په لاس کې لرلې ، دحفيظ الله امين حکومت ۱۳۵۸ لمريز کال د مرغومي د مياشتې په شپږمه د وخت د شوروی اتحاد د پوځ د مستقيم يرغل په واسطه له منځه يوړل شو، ۱۳۵۸ لمريز کال د مرغومي په شپږمه د وخت د شوروی اتحاد سرولښکرو ببرک کارمل له شوروي څخه له ځانه سره راوست او دګوندعمومي منشي اود افغانستان دخلق دموکراتيک ګوند د انقلابي شورا د رئيس په توګه يې وټاګه، غازي شیرخان همراز په همدې وخت کې دخپل مشر ورور چې مخکې يې یادونه وشوه او د همدارنګه دخپل ناسکه تره ارواښاد الحاج مولوي خواني ترمشرۍ لاندې چې دسيدآباد ولسوالۍ د اونځې په دره کې دحزب حرکت انقلاب اسلامي افغانستان قانيد ؤ د جهاد او مبارزې میدان ته په ډير خړپ اوترپ سره ور ودانگل او د مجاهدينو له لورې يې تود هرکلی وشو، کله چې ببرک کارمل هم دخپل حزب د سياستونو تطبيقولو ته ادامه ورکړه او د ۱۳۶۵ لمريز کال دغوايي ترمياشتې پورې په واک کې پاتې شو. په شوروی اتحاد کې د سياست د بدلون په راتګ سره ببرک کارمل له واک نه ګوښه شو او ډاکترنجيب الله د هغه پرځای واک ته ورسيد، نجيب الله ۱۳۶۵ لمريز کال دغوايي له مياشتې نه ۱۳۷۱ لمريز کال د وري ترمياشتې پورې د افغانستان د دولت

(۲)- لکه څرنګه چې ښاغلي حسن جان (حيران) په خپل کتاب (د رڼا لاروی) کې دغازي شیرخان همراز مشر ورور معلم دریاخان دسيدآباد ولسوالۍ داوونځي په دره کې دروسانو او کمونستانو پروړاندې د افغانستان دمبارز اوآزاديپال ولس دبرځ جهاد په درشل کې د همدې درې دمجاهدينو په نوملړ کې ښودلی دی. [منبع:د رڼا لاروی، ليکوال حسن جان حيران ، چاپ

چارې په واک کې لرلې، خو؛ غازي شیرخان همراز په دغه ټولو دورو کې خپلې مبارزې او جهاد ته د هیواد په مختلفو برخو لکه (وردگ، لوگر، کابل، ننگرهار، کونړ، زابل، کندهار، هلمند او هرات...) کې دوام ورکړ او په ډیرو حساسو او مهمو جنگونو کې یې ګډون درلود او ترهغه پورې یې په دې لاره کې قدمونه کېښودل ترڅو روسان د لوی خدای (ج) په مرسته او د افغانستان د غیور اولس په ټینګه اراده سره د ۱۳۶۷ لمریز کال د سلواغې په ۲۶ نیټه زمونږ له هیواد څخه په ټیټو سترګو ووتل د وخت د شوروی اتحاد د لښکرو تر وتلو وروسته د نجیب الله رژیم له نورو دریو کلونو نه هم زیات دوام وکړ ترهغه وخته چې د مجاهدينو رهبران کابل ته ننوتل او د ۱۳۷۱ لمریز کال د غوايي په اتمه نیټه یې سیاسي واک ترلاسه کړ، هغه تردې مودې پورې د جهاد په سنگرونو کې وجود درلود او د مجاهدينو په بریالیتوب سره یې ډیره خوښې څرګندوله او هیله یې درلوده چې د افغانستان د سرلوړي او مجاهد ولس په زیار او د لوی خدای (ج) په مرسته او کمک سره به په دې جنگ خپلې هیواد کې یو اسلامي نظام منځ ته راشي چې دهغه په راتګ سره به په افغانستان کې سوله امنیت او عدالت قایم شي، او یونیم ملیون شهیدانو، بې شمیره یتیمان، بې شمیره کونډو ورنډو او بې شمیره معیوبینو او معلولینو اوبې شمیره مهاجرینو دردونه به آرام ومومي کوم چې له روسانو او د هغه د ګوډاګایانو سره د څوارلس کلن جهاد په دوران کې ورسره مخامخ شوي ؤ، خوله بده مرغه چې داسې ونه شول هغه چا چې په لومړي سر کې هم مجاهدين نه ؤ ځانونه یې د افغانستان غیور ملت او ټولې نړۍ ته وشرمول او دواکمنۍ په سربې یوله بل سره جنگونه او جګړې پیل کړې اودا هیواد یې نور هم د مظلومو افغانانو په وینو ورنګاوه او په یوه کنډاوله سره یې بدل کړه، کله چې مجاهدين بریالی شول او په پلازمینه کابل کې د قدرت په ګډې کېناستل په دې وخت کې غازي شیرخان همراز د افغانستان د غیور ملت او خلکو او هغه شهیدانو چې په دې لاره کې یې سرونه قربان کړي او هغه مجاهدينو چې یوازې د الله (ج) د رضا او هیواد د خپلواکۍ او په دې خاوره کې د فساد د له منځه وړلو لپاره یې نه سترې کېدونکې هلې ځلې او زحمتونه ګاللي ؤ ډیره کلکه ستاینه او یادونه کوله او هر وخت به یې د هغه د سربیندنو څخه کېسې او نکلونه کول د هغه یولنډه شعر دلته ذکر کوم، کوم چې ده مجاهدينو ته په کې د بریالیتوب مبارکي ورکوله:

غږمې د تکبیر له غرونو ورسید ښارونو ته

چا د لویو غرو سیلاب جګ کړی بیرته غرونو ته

دښتې، ونې، بوټي د تکبیر چېغې نارې وهي

دا د شګتوبند کله ټینګیږی دریابونو ته

مینې دیوسف که دیعقوب سترګې ږندې کړلې

بیایې موند آخر یوسف د وخت پاتې یادونو ته

نن وي که سباوي د دښمن پيری غرقيري به

د اوس نه (همراز) وایي تېریک مجاهدینو ته

(همراز)



(په انځور کې له کین لوري لومړي تن غازي شیرخان "همراز" له خپلو مجاهدو ملګرو سره)

غازي شیرخان (همراز) دمجاهدینو دخپل منځي ناخوالو د زیاتیدو له کبله د ایران اسلامي جمهوریت ته مهاجر شو او تر یوڅه وخت وروسته د طالبانو داسلامي تحریک له راتګ څخه څه موده وروسته بیرته خپل ګران هیواد افغانستان ته راستون شو.

غازي شیرخان د طالبانو له اسلامي تحریک سره

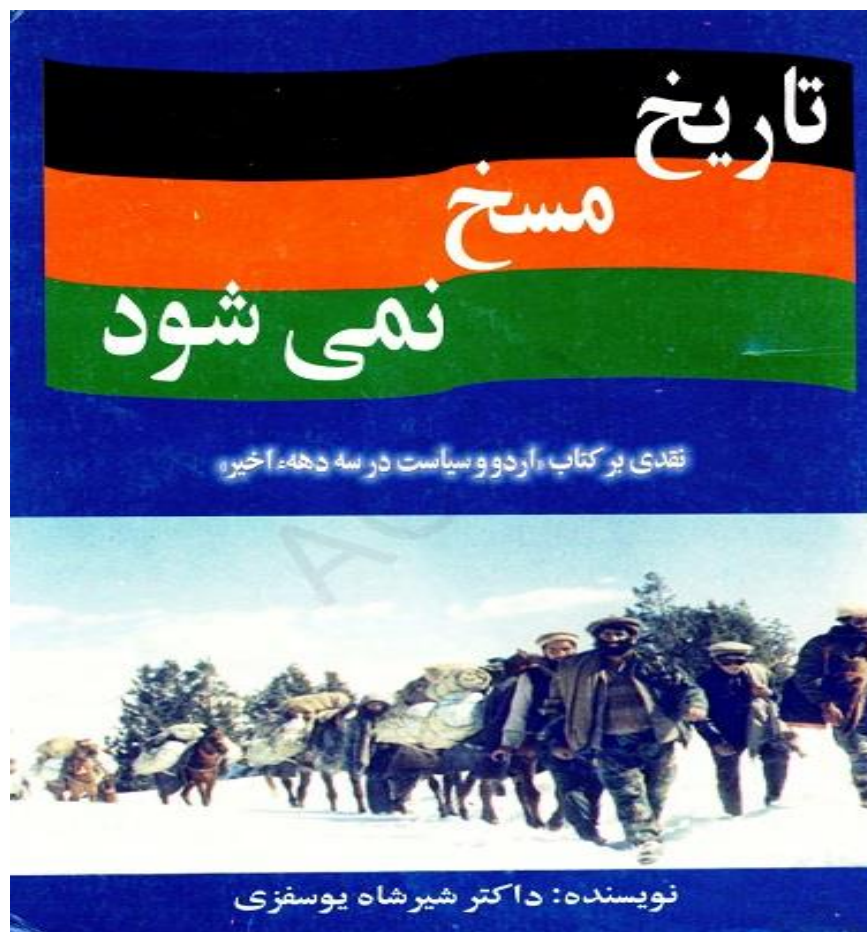
غازي شیرخان په ۱۳۷۷ کال کې دطالبانو د اسلامي تحریک سره یوځای شو او دپکتیکا ولایت دپخواني والي ښاغلي کرامت الله آخوند زاده په ملګرتیا اوبلنه یې د شر او فساد په وړاندې د مبارزې لومړي لیکې (خط) ته ور ودانګل او په دې لار کې یې نه سترې کیدونکې هلې ځلې او مبارزې وکړې او د طالبانو د اسلامي امارت تر سکوت وروسته د ایران اسلامي جمهوریت ته لاړ او د دوه کلنو مهاجرت وروسته بیرته هیواد ته راستون شو په داسې حال کې چې دزړه ناروغي یې درلوده یو څه وخت وروسته پېښور ښارته د درملنې لپار لاړ او د زړه عملیات یې د مجربو ډاکترانو له خوا ترسره شو او بیرته خپل پلرني ټاټوبي ته راستون

شو او له دې وروسته یې د دعوت اوبلنې لاره ونيوله او په تبلیغی حلقو کې یې فعاله برخه اخیستله او د دعوت لاره یې خپله کړه او ترهغی دوام ورکړ ترڅو یې له دې فاني نړۍ څخه سترگې پټې کړي .

غازي شیرخان د لښکرایثار یو نمونوي مجاهد ؤ

غازي شیرخان همراز د لوگر ولایت د تنګي واغجان په سیمه کې د لښکرایثار دځانګړي کنډک په چوکاټ کې د ګران هیواد د ښکیلاک ګرو په وړاندې د جهاد، مبارزې او مقاومت یوه بې ساري نمونه وه ، نوموړي د شورویانو دیوه عسکر تر پاتې کیدلو او دهغوی دلا سپوڅو تر پاتې شونو د ټغر تر تولیدلو پورې سلاح په ځمکه کینښوده او په دې لار کې یې جهاد او مبارزې ته په ګرمو ولولو سره لیک ووايه ، نوموړي دلوګر په ولایت کې د اسلام د دښمنانو او ښکیلاک ګرو (روسانو) او دهغوی د ګوډاګیانو پر وړاندې نه هیرودونکې مبارزې او اتلولۍ له ځانه وښودلې ، په ډیرو سختو او ترینګلو حالاتو کې یې دنورو مبارزو مجاهدینو ورڼو ترڅنګ یې خپله ایماني او افغاني وجیه اداء کړه او دمکار دښمن په وړاندې یې په ډیرو تعرضي عملیاتو کې کډون درلود په همدې اساس دلوګر په ولایت کې د دښمن یوه مشهوره پوسته چې دمجاهدینو ترمنځ د شهیدانود پوستې په نوم یې شهرت درلود د غازي شیرخان او ورسره ملګرو په جهادي اونظامي تکتیک سره فتحه شوه او د تل لپاره د مجاهدینو لاس ته ولویده ، په همدې خاطر نوموړې پوسته د غازي شیرخان په نوم ونومول شوه چې د روسانو اود هغوی دلا سپوڅو لخوا به هر وخت مجاهدینو ته مالي اوځاني تاوانونه رسیدل او ګڼ شمیر مجاهدین دهمدې پوستې په فتحه کولو باندې شهیدان شول.

په وروستیو دریو لسيزو کې په اوردو اوسیاست باندې د نقد "تاریخ مسخ نمې شوه" [لومړی چاپ: ۱۳۷۹ پېښور] کتاب لیکوال ښاغلي ډاکتر شیرشاه یوسفزي د حزب اسلامي افغانستان ځانګړی کنډک (لښکرایثار) د شورویانو اودهغوی د ګوډاګیانو پر مخ دماتې دڅپېرې سترګذار بللی دی ، لښکر ایتار په ۱۳۶۷ هجري لمريز کال کې دلوګر ولایت په تنګي واغجان کې د دښمن پر وړاندې دمهمو تکتیکي اوتعرضي عملیاتو لپاره جوړ شوی ؤ.



(د نوموړي کتاب د پښتني د لومړي مخ په انځور کې له ښي لوري لومړي تن چې انځور يې نيمایي راغلی غازي شیرخان دی.)

غازي شیرخان د دښمن پر وړاندې په ډیرو تعرضي عملیاتو کې ګډون درلود چې په دې ترڅو خوشو ځله زخمي شو چې یوځل دلوګر په تنګي واغجان کې په تعرضي عملیاتو کې ټپي شوی و ماته یې دځان په اړه داسې کیسه وکړه: (دملګرو سره یوځای د دښمن پر وړاندې د تعرضي عملیاتو لپاره روان شو، تعرض مو پیل کړ دښمن مقاومت وکړ ډیره سخته نښته رامنځ ته شوه، ګڼ شمیر مجاهدین شهیدان شول زه په پښه ولګیدم مرمی مې دپښې له لنگي بلې خواته ووته ډیر سخت ټپي شوم په ځمکه راپریوتم، په زړه مې سستي راغله په جیب کې مې یوسپین رویمال و په بیره مې راویست اوپښه مې ډیره کلکه پرې وتړله دویني دضایع کیدو جریان یې بطی شو، دښمن ته مخامخ په ځمکه پروت وم په دې حال کې دوه روسان جوړه زما لوري ته را روان شول داسې فکريې وکړ چې سړی ختم دی دوی ښه نږدې راغلل هدف یې دا و چې له اونورو شهیدانو مجاهدینو څخه اسلحه راټوله کړي زما سره یومیل کلاشینکوف او یو آر-فی - جی راکيټ و، سم دلاسه مې دراکت ډیر ورباندې وکړ دواړه مې باد باد کړل او همدې وخت کې دلشکرایثار ددوهم کنډک شاه زلمیان راوړسیدل او ددښمن پر وړاندې یې مقاومت پیل کړ دښمن په شا وتمبیده او مجاهدینو شهیدان او ټپیان دجنگ له میدان څخه انتقال کړل، زه یې تر پېښوره ورسولم په روغتون کې مې پښه عملیات شوه او تریوڅه وخت وروسته روغ شوم او بیرته له مجاهدینو سره یوځای شوم.)

د لښکرایثار د بریالیتوب لاملونه

غازي شیرخان همراز د روسانو او د هغه دلاس پوځو غلامانو په وړاندې د مقدس جهاد په دوران او د لښکرایثار په چوکاټ کې د وطن د آزادۍ او دیوه اسلامي نظام دمنځ ته راوستلو لپاره په سنگرونو کې د نورو مجاهدینو سره اوږه په اوږه جهاد ته ادامه ورکوله نوموړی د لښکرایثار په جوړښت او د هغه په بریالیتوبونو کې مهم رول درلود او په هغه کې په خپل ګډون ډیر خوښ ؤ له همدې امله ده د نوموړی اسلامي لښکر د بریالیتوب لاملونه دیادښتونو په کتابچه په لاندې توګه بیان کړي دي :

۱. په ټولو هلوځلو (سنگرونو) کې د مجاهدینو وروڼو هدف یوازې او یوازې د خدای (جل جلاله) رضا او د اسلام مقدس دین ته صادقانه خدمت کول ؤ، عزت یې په اسلام او جهاد کې غوښته اوله هغه پرته ورته ذلت ښکاریده .
۲. د مجاهدینو یوالی (اتحاد) او ورورولي په ټولو فتوحاتو کې بنسټیز نقش درلود، هر مجاهد ورور خپل مجاهد ورور ترڅان غوره ګاڼه او په دفاع کې ورته له خپل سرڅخه تیر ؤ او خپله هوساینه او خوشحالي یې دخپل مسلمان مجاهد ورور په هوساینه او خوشحالی کې لیدله .
۳. ټولو مجاهدینو وروڼو په دې عقیده درلوده چې که چېرې له کفارو سره په جګړه کې مړ شي نو؛ شهید اوځای یې جنت الفردوس دی او که ژوندی پاتې شي نو؛ غازي دی او د اجر او ثواب په څنګ کې د غنیمت خاوند هم ګرځي؛ ترڅو چې د غنیمتونو ویش د قرآني هدایاتو له مخې د عدل او انصاف په اساس کېده هر مجاهد د الله (جل جلاله) د دین په لاره کې هر ډول سرښندنې اوځان تیردنې ته په ډیر اخلاص سره حاضریده کله چې غنیمت بند شو او د غنیمت مال د بیت المال وګرځیده نوځینې مجاهدینو ته دا پوښتنه راپیدا شوه چې که موږ په غنیمت کې حق نه وي نو؛ زمونږ جهاد ونه شواو دا جنګ دی خو؛ مونږ جنګ ته په هیڅ صورت سره تیار نه یو اوسم د لاسه استعفاء ورکوو.
۴. د لښکرایثار ټولو مجاهدینو په دې عقیده درلوده چې د مرګ نیټه نه وړاندې کېږي اونه وروسته کېږي بلکه په خپل ټاکلي وخت سره راځي نو؛ ځکه یې په ډاډه زړه د جګړې او مبارزې ډګر ته وردانګل .
۵. په ټولو فتوحاتو کې د مجاهدینو وروڼو تکبه په الله (جل جلاله) باندې وه نه په وسله او امکاناتو سره .
۶. د راز ساتل او په جنګي چارو کې مشوره کول هم د فتوحاتو عمده او اساسي عامل ؤ.
۷. په مجاهدینو کې یوشه نظامي وحدت او رهبري او قومانداني ته غاړه ایښودل ؤ چې تل به د جګړې له ډګر څخه بریالي راستنیدل.
۸. همدا راز د هر ډول اسلحو د کارونې مهارت د مجاهدینو د بري ستر زیری ؤ.
۹. هراړخیز کوښښ، تلاش او زحمتونه (لوړې، تندې اوستوماني) او د هر ډول نورو ستونزو سره مبارزه یوازې د الله (جل جلاله) د رضا لپاره وه. اوبس!!

دریم فصل

ځانگړې خاطرې اوله ادبیاتو سره مینه

دامه وژنه!!

دا مه وژنه!! دا د اسلامي انقلاب زامن او د خدای (جل جلاله) دلارې او د خپلواکۍ دگهلو مجاهدین دي
 دا مه وژنه!! دوی د روسانو سترخواک ته ماتې ورکړې ده او د هغه سرې لښکرې یې له خپل هیوادڅخه شړلې
 دي له ټانگونو سره یې ډغرې وهلې دي د دښمن مرمیو ته یې خپلې سینې سپرکړې دي دامه وژنه!! دوی زما
 اوستا د هیواد پټ، عزت، غیرت، میرانې اود ننګیالیتوب شمله لوره ساتلې ده، دا د آزادۍ د عظمت د ژوند
 مینارونه دی، د تورې اومیرانې نښانې دي، اود اسلامي انقلاب د زرین تاریخ ژوندي بابونه دي دا مه
 وژنه!! دوی د دې خاورې وفادار بچوړي دي دوی خپل هیواد پلورلی نه دی لایې د دښمن
 د توپونو، ټانگونو اوبمونو اورونه دهیواد له تهر سره یوځای له سینې ورک شوي نه دي دامه وژنه!! دا زما اوستا د
 مور (هیواد) خواره اوننګیالي زامن دي د دوی په ورکولو یې خپله مور مه غمجنه کوه ځکه چې د دې خاورې
 ویاړلي زامن دي چې خپلې مور ته یې د حياء او پټ ټیکری ورپه سرکړی دی نو؛ دا مه وژنه!! دا مه وژنه!! دوی
 د دې مجاهد اوسرلوړي ملت دیونیم ملیون شهیدانو، کونډو، ورارو، بورو اویتمانو اصلي وارثان دي دوی ته
 کونډې ناستې دي دوی ته یتیمانوخولې وازی نیولې دي او د شهیدانو آرمانونه ورپورې تړلي دي دا مه
 وژنه!! دوی څه گناه کړې؟ تر دوی ستا گناه ستره ده ځکه نن که په دوی پورې هرڅه ویل کېږي ستا گناه
 پکې په سلوکې اته نوي ده چې دخپل سړۍ او خپل چاری زمینه ورته ستا د بې لاری له امله برابره شوې ده
 که ته په سمه وې نو؛ دوی به ضرور ستا پلونه تعقیب کړي و، او که څنگه؟ رمه چې دچا فصل ته زیان
 ورسوي گناه یې د رمې وي که د شپانه؟ نو؛ واوره!! دا د دې ملت مټې او بازوگان دي دوی خپله خاوره په
 خپلو وینوڅړوبولای شي نو؛ تردې ستره قرباني به بله چېرته وي چې ورپې نه کړې؟ دا مه وژنه!! ښه د قدرت په
 نیشه کې دلیونوکانې مه کوه په زورکلي نه کېږي دا څوارلس کاله جگړه له همدې امله وه چې ستا په خیر
 بدمستانو دخپلو خلکو د ارادو په خلاف په زورکلي کول غوښتل نو..... دامه وژنه!!

۱۳۷۴/۴/۲۵ لمريز - دپکتیا ولایت مرکز گردیز

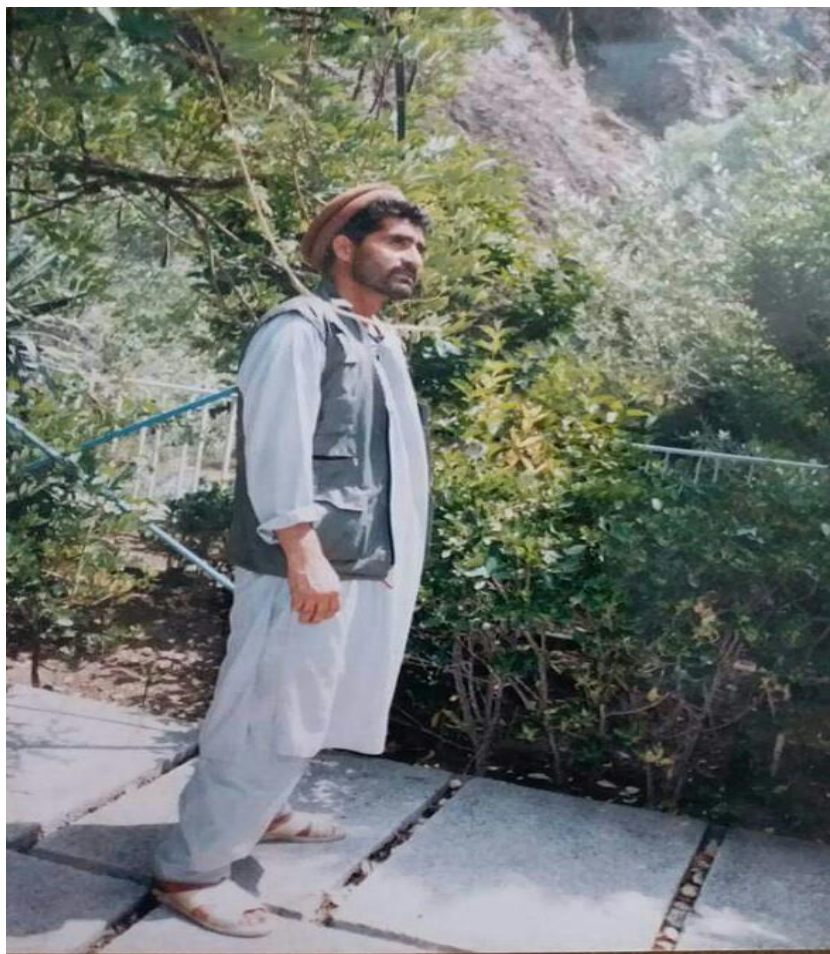
ناکامي (دجنت هیله)

د ژوندانه له ناکامیوڅخه مه مایوسه کېږئ، هغه ژوندبریالی ژوند نه دی چې یوازې کامراني لري، هغه
 خوشحالي سړی نه خوشحالوي چې د درد اوڅوړو په قیمت نه وي اخیستل شوې، د ورځې رڼا د شپې له
 تیاروڅخه ده اود لیدوڅوند د بیلتانه په غم کې دی او د ژوندفتحه دجنگ په ماتې اوشکستونوکې ده، هغه
 چې له خدای (ج) نه ابدی راحت غواړي هغه د یو داسې جنت آرزو لري چې هلته د لیدو لپاره سترگو
 پرانستلو او د خوراک لپاره خولې بیرته کولو او د آوریډلو لپاره غوږ ایښودلو ته حاجت نه وي ترڅو چې ژوند
 دی نو؛ په دې کې برکت له حرکت څخه دی اوکامل سکون عین مرگ دی. هغه چې وایي چې په دې دنیا

کې کمی او بندوالی ولې شته نو؛ دا په حقیقت کې د نیکې پریمانی آواز دی قدر نه پیژني اود دې ملغرو پوره قدر او قیمت اداء کول نه غواړي پس نو؛ باید ولیکم چې هرڅومره چې یوه خوشحالي شانداره وي هغومره هغه لارې هم سختې وي چې د حصول لپاره لنډیږي ، د ژوند ناکامي په حقیقت کې داسې کسان غواړي چې دکامیابی وړ وي .

د عشق په نابلده ښار کې (د تلیفون پرلیکه)

د ایران د اسلامي جمهوریت په پلازمینه تهران کې مې د مسافرت اومهاجرت شپې او ورځې تیروولې د ۱۳۸۱ هجري لمریز کال دلیندۍ د میاشتې ۲۳ ورځ وه او د نماز دیګر څلور بجې کېدونکې وې چې تلیفون ته مې زنگ راغی کله چې مې غوړۍ پورته کړه اوغوښتل مې چې ورسره خبرې وکړم دتلیفون شمیره یې نابلده ښکاریدله ما ورسره خبرې پیل کړې یو نا آشنا غږ مې ترغور شو چې په فارسي ژبه خبرې کوي او راته وایي زه غواړم چې له تاڅخه څو پوښتنې وکړم خو؛ ستا دپه خپله ځوانۍ قسم وي چې درواغ به راته نه وایې ماهر دا خبره ورسره ومنله اودا لاندې پوښتنې یې راڅخه پیل کړې:



(د غازي شیرخان "همراز" یو انځور د ایران اسلامي جمهوریت په پلازمینه تهران کې)

ستانوم څه دی ؟ ما ځواب ورکړ چې زما نوم شیرخان دی اوستاسو نوم څه شی دی؟ هغې راته وویل زما نوم نازنین دی ، بیایې رانه وپوښتل څو کاله عمر لرې (څو کلن یې)؟ ما ځواب ورکړ چې زه ۳۲ کلونویم اوبیایې راڅخه وپوښتل قد او وزن د څومره دی؟ بیا مې ځواب ورکړ چې زما قد ۱۷۵ سانتي متره او وزن مې ۸۲ کيلوگرامه دی ، بیایې رانه وپوښتل چې ستا دنده څه شی ده؟ بیا مې ځواب ورکړ چې زما دنده حماسې او غورځنگونه دی . بیا یې راته وویل چې زه غواړم چې تال له نږدې څخه ووينم په کومه کوڅه ، پارک یا څلورلارې کې به د ووينم خو؛ ځای ته وټاکه چې زه هغلته درشم په دی حال کې ما ورته وویل سمه ده چې ستا خوښه ده زه به ځای وټاکم د محشر میدان ته بیا راشه چې سره ووينو، هغې وویل چې زه په دغه ځای کې بلده نه یم چې دمحشر میدان به چېرته وي خو خیر زه به یې دپټې پوښتنه وکړم ، بیا یې راته وویل چې په کومه ورځ درشم؟ ما ورته وویل : چې د قیامت په ورځ!! له خوشیو وروسته یې په ژړا پیل وکړ..... او ما ورته وویل چې ته نوره مه ژاړه : زما قسمت خو هسې خوار دی -- چې گل ته لاس کړم اغزي گوتو له راځینه.

د مار وژل

سهار وختي د خپلو مجاهدینو وروڼو سره یو ځای د دښمن پر وړاندې دکمین لپاره روان شوم ، کمین ته ورسیدو ، دښمن ته په یولړ آوښتو تلفاتو سره په بریالیتوب سره د خپل سنگر(پوستې) په لوري را روان شوو ، ټکنده غرمه وه ، دغه ځای د لوگر ولایت دتنګي واغجان سیمې ته څیرمه موقعیت درلود ، دوه ملګري مجاهدین مو د همدې سنگر(پوستې) د ساتلو لپاره پریښي وو ، خپل سنگر ته په داسې حال را وگرځیدو چې ډیر سترې وو ، گورم چې همدا دوه ملګري چې د سنگر د ساتلو لپاره مو موظف کړي وو لور په لور منډي وهي ، زه ورخطا شوم داسې مې وانگیره چې دښمن په دې ځای کې ځای پرځای شوی دی ، پروت مې وکړ ، دکلاشینکوف کفاک مې وواهه اومرمې مې په بیړه ورتیره کړه ، ورچیغه مې کړې څه خبره ده ، ویې ویل : مار دی ، بیرته راپورته شوم، دمار په لور مې ورنډه کړې ، نسبتاً لوی مار ؤ ، دمار په سر مې پل کیښود ، ترلکې مې راکش کړ ،سربې پرې شو او سم لاسي مې د مار سر راپورته کړ، له ډیرې غوصې څخه مې خولې ته واچاوه په خوله کې مې میده میده کړ او تیر مې کړ ملګري مې هک پک حیران ودریدل تر یو لنډ سکوت وروسته مې ورته وویل : مار هم دښمن دی مونږ اوتاسو چې مار نه شو کابوکولای اوخپل سنگرته شو ترې ساتلی نو؛ د روسانو سره به مو څه حال وي یو ملګری مې په خندا شو او زیاته یې کړه ته خو؛ مار خورهم یې !!

د آزادی سره مینه

د زابل ولایت په شاجوی ولسوالۍ کې له موټر ښکته شوم دپاڅه سړک نه لږ لیرې د اوبو یوه څاه (برمې) ته ولاړم خورا یخې اوبه یې درلودې ومې څښې دڅاه (برمې) پر برنډه د اوبو سیل ته کیناستم، په دې حال کې پرپاڅه سړک امریکایان تیریدل، ټانگونه یې ودرول، ژباړن او دوه تنه امریکایان ترې رښکته شول او زما په لور را روان شول، بیرته ودریدل، ترجمان ماته لاس وښوراه، غبرېې را وکړ او ویې ویل: ای ځوانه! دلته راشه، ما ور غبر کړ تاسې دلته راشئ، بیا یې ډیر په بیره اصرار وکړ چې دلته راشه، ما بیا ورته وویل چې تاسې دلته راشئ، دهمدې خبرې سره زما په لور را روان شول، نږدې راغلل او ترجمان یې راته وویل لیونۍ یې ما وویل: نه! ترجمان: چې لیونۍ نه یې نو؛ ولې نه راځې را کړه دهویت تذکره یا کارت چې ود پیژنو چې ته څوک او دکوم ځای یې، ما وویل: تاسو مو دهویت کارتونه راکړئ چې زه مو وپیژنم، زه خو دهمدې خاورې یم تاسو څوک او له کوم ځای څخه راغلي یاست؟ امریکایان په غوصه شول او ترجمان ته یې وویل چې ورته ووايه چې له دې ځایه لاړ شي دا سړی ډیر خطرناک دی او بیا یې زیاته کړه چې افغانان ډیر مغرور خلک دي، وروسته مې خپله دهویت تذکره ترجمان ته ور وښوده او بیرته رانه روان شول.

۱۳۸۳/۳/۲۳ لمريز

څلورم فصل

د غازي شیرخان "همراز" دعوت

په ټولنیز ژوندانه کې د مسلمانانو حقوقو ته درناوی

غازي شیرخان یوله هغه شخصیتونو څخه ؤ چې په خپل ټولنیز ژوندانه کې یې د نورو مسلمانانو حقوقو ته ډیر درناوی درلود او تل یې په دې ټینګار کاوه چې مسلمانان باید هغه حقوقو ته ژمن و اوسي کوم چې د بشریت ستر لارښود حضرت محمد(ص) اسلامي امت ته په یوه حدیث شریف کې داسې وړښودلي دي: (عن ابی هريرة رضي الله عنه ان رسول الله(ص) قال: حق المسلم على المسلم ست قيل ما هن يا رسول الله قال اذا لقيته فسلم عليه و اذا دعاك فاجبه و اذا استصحبك فانصح له و اذا عطس فحمد الله فشمته و اذا مرض فعده و اذا مات فاتبعه). رواه مسلم

ژباړه: له حضرت ابوهريرة (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) فرمایلي دي چې: د یوه مسلمان پر بل مسلمان شپږ حقونه دي، چا وویل: هغه کوم دي؟ ای د الله رسوله! وېې فرمایل: کله چې ورسره مخ شوې سلام پرې واچوه، کله یې چې بلنه درکړه وېې منه، کله یې چې نصیحت درڅخه وغوښته نصیحت ورته وکړه، کله یې چې پرنجی وکړ او الحمد لله یې وویل: نو؛ ځواب یې ورکړه (۳) کله چې ناروغه شو پوښتنه یې وکړه او کله چې مړ شو نو؛ جنازه کې یې ګډون وکړه.

غازي شیرخان په سلام اچولو کې سستي نه کوله ده به د رسول اکرم (ص) دپورتني حدیث شریف په مصداق سره داسې ویل چې سلام اچول د مسلمانانو ترمنځ د مینې، محبت او ورورولۍ د پیاوړتیا لامل ګرځي او تل به یې په خپلو خبرو کې دا ویل چې ځینې کلمات او اصطلاحات شته چې د سلام پرځای زموږ په ټولنه کې یې رواج موندلی دی لکه هیلو - Helo، سهارموپه خیر، بلی او داسې نور.... چې په هیڅ صورت سره د سلام اچولو ځای نه شي نیولی او نه دومره اجر لري لکه د سلام اچول. همدا راز نور حقوق چې مخکې یې په حدیث شریف کې یادونه وشوه د هغې له جملې څخه د ناروغ په پوښتنه کولو سره غازي شیرخان ډیر ټینګار کولو دا ځکه چې هغه په عملي توګه سره د هغه ګټې لیدلې وې هغه داسې چې هغه په خپل ژوندانه کې ډیر سختې ناروغۍ لیدلې وې لکه په بیلابیلو سنگرونو کې زخمی توب د زړه ناروغی، د پښې د ګردې ماتیدنه خو؛ ده به ویل چې زما د ناروغۍ په اړه به چې چا پوښتنه وکړه ماته به یو روحي تسکین او آرامتیا پیدا شوله او داسې به ښکاریدله چې زه په دغه درد کې یوازې نه یم نور مسلمانان هم راسره شریک دي سربیره پردې ده په خپل ژوندانه کې د نورو مسلمانانو د جنازې د لمانځه په مراسمو کې تر وسه پورې ګډون کولو په خپله سیمه کې به چې هرځای د جنازې په اړه خبر شو سم دلاسه به یې هلته تشریف وړلو پرته له دې چې هلته به غوښتل شوی ؤ یانه دا ځکه چې انسان یو ټولنیز مخلوق دی په یوازې توګه نشي کولای چې

(۳) - کله چې څوک پرنجی (عطسه) وکړي، هغه به (الحمد لله) وایي او چا چې دا کلمه واوریده هغه به په ځواب کې ورته

(یرحمک الله) وایي او بیا به پرنجی کوونکی شخص ورته (یهديکم الله ویصلح بکم) وایي.

ستونزې او غمونه تحمل کړي او همدا راز نشي کولای چې په یوازې توګه له ډیرې خوشحالی څخه خوند واخلي په همدې اساس د غازي شیرخان د جنازې د لمانځه په مراسمو کې ګڼ شمیر مسلمانانو برخه اخیستې وه .



(په انځور کې له کین لوري څلورم تن غازي شیرخان "همراز" د ستر مبارز او ویالې مجاهد، حماسي شاعر او لیکوال ارواښاد الحاج قاضي محمد کریم حیدري د جنازې د لمانځه د مراسمو د اداء په حال کې. موقعیت: د سیدآباد ولسوالي د شنیزدره د میرخان خیلو کلی.)

د شهادت په تمه ژوند کول

غازي شیرخان د اسلام په دښمنانو باندې په هر جنګ او یرغل کې په دې نیت برخه اخیستله چې یابه شهید شم اود دنیا او آخرت یو ستر ویاړ به مې په برخه شي او یا به غازي شم په خپل هیواد کې به پاتې عمر په ډیره هسکه غاړه سره تیروم او یا به اسیر شم په دنیا کې د ګروګنا هونو څخه به مې الله (ج) توبه قبوله کړي او د ګنا هونو پټی به مې سپک شي خو؛ تر ټولو نه دا غوره ګڼم چې د اسلام په لاره کې په خپل سراو مال سره جهاد او مبارزه وکړم او په دې لاره کې شهید شم ، خو؛ د ده دغه سپیڅلی او ستر آرمان ترسره نه شوکه د ده دغه آرمان پورته نشو خو؛ په دغه نیت یې ټول عمر تیر کړ چې د اسلام د دښمنانو سره په جنګ کې شهید شم حتی تردې چې د مرګ تر وروستی سلګۍ پورې یې دغه نیت درلود له بده مرغه چې ده په دغه وخت کې د زړه ناروغي درلوده اونه یې شوی کولای چې د جهاد سترګرته و دروې سره له دې چې زمونږ په هیواد کې صلیبي ښکېلاک ګرځواکونه او فوځونه موجود ؤ، یوه ورځ یې له ماسره خبرې کولې په خپلو خبرو کې یې و ژړل او راته وېي ویل چې ټول عمر مې په ګرمو سترګو او مورچلونو کې تیر کړ خو؛ شهید نه شوم سره له دې چې د تلکې (پرستې) له مرګ نه مې ښه نه راځې، اوس نو؛ څه وکړم بله چاره نه لرم لکه چې د تلکې د

مرگ شوم او بیایې وویل که دومره هم په ځان باور پیدا کړم چې تر دروازې وتلای شم بیا به هم له دې کفارو سره وجنگیږم ترهغه پورې چې شهید شم او خپلې خبرې یې په داسې حال کې پای ته ورسولې چې سترگې یې له ژړا سرې شوې په دې ترڅ کې ما ورته وویل چې ته مه ژاړه اومه خفه کېږه که ته په خپل کور کې مړ هم شي تاته به لوی خدای (ج) د شهید درجې درکړي دا ځکه چې رسول اکرم (ص) په یوه حدیث شریف کې داسې فرمایي: **عن سهل بن حنیف (رض)، ان النبی (ص) قال: (من سال الله تعالى الشهاده بصدق بلغه الله منازل الشهداء، وان مات علی فراشه) رواه مسلم.**

ژباړه: له سهل بن حنیف (رض) څخه روایت دی: چې رسول الله (ص) فرمایلي دي: څوک چې په ریښتیا سره له الله تعالی څخه د شهادت غوښتنه وکړي نو؛ الله تعالی به دی د شهیدانو مقام ته ورسوي که څه هم هغه په خپل بستر کې مړ شي.

وروسته یې تسکېن وشو او ژړا یې بس کړه او راته وېې وویل چې مونږ خو خپل رسالت اداء کړ نور ستاسې کار دی چې د اسلام له دښمنانوسره څه ډول معامله کوئ خو؛ په یاد ولرئ چې له اسلام او اسلامي نظام پرته بل هیڅ نظام په دې هیواد کې د منلو وړ نه دی.

د غازي شیرخان "همراز" ۱۵ ویناوې

۱. د نړۍ یو شمیر انسانان د بعضو څرگندو حقیقتونو څخه منکر دي ولې ټول په یو حقیقت باور او عقیده لري؛ چه هغه مرگ دی، نو بیا ولې د مرگ څخه ویره ولرو پداسې حال کې چه توبنه له ځان سره ولرو.
۲. که زموږ د ټولنې له ډیرو وگړو څخه د هغه د مال یا ځینې دنیوي وسایلو په اړه پوښتنه یا معلومات وغواړې سم دلاسه تاسوته د هغه د ښکینو، صفاتو او بدیو په باره کې زیاتې خبرې کولی شي مگر که چېرې د اسلام د مبین دین په اړه ترې وپوښتې درته وبه وایې چې زه معلومات نه لرم یا وایې چې ما په دې باره کې آماده گي نه ده نیولې یعنې د ټولنې ډیر خلک دنیا د لاس ته راوړلو لپاره ډیرې هلې ځلې کوي او د آخرت د ابدی ژوندانه د گټلو اولاس ته راوړلو لپاره هیڅ پام نه لري خو هغه وخت به یې پام شي چې له دې نړۍ څخه سترگې پټې کړي.
۳. له هغه خلکو څخه ډیره ویره په کار ده چې د یرغلگرو پر وړاندې چوپه خوله پاتې کیږي.
۴. جهاد له نبوي محراب څخه د ایمان، تورې او ډال په زیار پیل شو خو د هغه سرته رسول د باایمانه اوبا احساسه مسلمان اولس په غاړه ایښودل شوی دی.
۵. اسلام د تعادل او نظم نظام دی په اسلامي ټولنه او کورنیو کې بی ځایه لگښتونه د اسلامي اخوت دمنځه وړلو سبب ګرځي.

۶. هغه څوک چې په جنگ ، جهاد او مبارزه کې یو مشخص هدف ونه لري د سنگرد ساتلو او فتحې د راوړلو جرئت نه لري .
۷. عزت یوازې په اسلام کې دی له اسلام نه پرته بل هیڅ خیزنشي کولای چې انسان ته پیرزوينې ورپه برخه کړي .
۸. که غواړئ چې خپل روح ، ځان ، مال ، اولاد ، ناموس، دوستان، ټولنه او بالاخره چاپیریال مو تل په امن او آرام وي نو؛ هیڅکله د خپل مسلمان ورورڅخه د انتقام اخیستلو په فکر کې مه اوسئ بلکه هغوی ته د الله (جل جلاله) څخه د هدایت او لارښوونې غوښتنه وکړئ او هغه ته د اصلاح او جوړونې لارې چارې ولټوئ .
۹. خپل راز چاته مه وایه ، کله چې ته پخپله ونشي کولای چې هغه وساتې ، د بل چا څخه څنګه تمه لری چې هغه به یې تاته وساتي .
۱۰. په مبارزه کې ماتې (شکست) خوړل مهم نه دي ، خو ؛ د روح ماتې ډیره مهمه ده ، څوک چې له خدای (جل جلاله) په ریښتیني توګه سره سمه اړیکه ولري شکست نه لري .
۱۱. زموږ د لارې دښمنان یو رنگ دي خو ای کاش چې زموږ ملګری او دوستان هم داسې وای .
۱۲. نیکمرغه سړی هغه دی چې ډیر زړونه لاس ته راوړي .
۱۳. دمولودشریف په اړه دغازي شیرخان ځانګړی ویناوې : د رحیم خدای (جل جلاله) شکر اداء کوم چې ماته یې یوځل بیا دا توانایي راپه برخه کړه چې د مظلوم امت او د اسلام د مبین دین په ګناه ځورول شوی ولس ته د میلاد نبي (صلی الله علیه وسلم) په هکله څو خبرې وړاندې کړم :
- دا یو حقیقت دی چې هیڅ څوک تر هغې پورې د ایمان دعوا نشي کولای تر څو چې د الله (جل جلاله) او د رسول الله (ص) احکامو ته یې د اطاعت غاړه نه وي ایښې او همدا راز مسلمان هغه دی چې اسلام یې د ژوند د قانون په حیث منلی او عملي کړی وي دا ځکه چې اسلام هغه دین دی چې الله (جل جلاله) د خپلو بندګانو لپاره غوره او خوښ کړی دی ، همدغه غوره دین الله تعالی د خپل افضل او وروستي پیغمبر حضرت محمد (ص) په واسطه مونږ ته را لیږلی دی .
 - حضرت محمد (ص) د الله تعالی دا دین په پوره اخلاص او امانت داری سره لومړی پخپل ځان عملي کړی او بیا یې امت ته رسولی دی .
 - د رسول الله (ص) مبارک سیرت یعنې د هغه اقوال، افعال او اخلاق د اسلام د مقدس دین کامله او عملي نمونه ده .
 - که څوک وغواړي رښتینی مسلمان شي باید د خپل ژوند په هره برخه او هره معامله کې د رسول الله (ص) اطاعت او پیروي وکړي . الله تعالی په خپل کتاب قرانکریم کې دتغابن دسورت په ۱۲ آیت کې

داسې فرمایي : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾



ژباړه : (اوتاسود الله ج او د هغه د پیغمبراطاعت وکړئ ، نوکه چېرې تاسوترې وگرځیدئ ، نو زمونږ دپیغمبردا وظیفه ده چې ښکاره پیغام به رسوي). ځکه نو د الله او د هغه د رسول اطاعت فرض دی اومسلمنان باید د الله تعالی دا حکم په بشپړه توګه عملي کړي .

خو؛ دا باید له یاده ونه باسو چه د دی الهي حکم پوره کول هغه وخت ممکن دي چې مسلمنان د رسول الله (ص) په مبارک سیرت خبر او پدی هکله پوره معلومات او علم ولري ځکه چې حضرت محمد(ص) د الله (جل جلاله) استازی(رسول) او داسې بنده ؤ چې د اسلام له نیغې لارې یې د یوه وینسته په اندازه هم انحراف ندی کړی .

۱۴. حق پر باطل حتما بریالی کیږي خو؛ مونږ ته پکار ده چې باید خپل مسؤلیت پکې اداء کړو.(۱۳۷۰/۷/۲۵ لمریز)

۱۵. زمونږ په هیوادکې د پردیولاس وهنې په راتلوونکې کې لویې ستونزې رامنځ ته کولای شي د هغه مخنیوی د هرافغان ایماني او وجداني مسؤلیت دی. (۱۳۷۲/۳/۲۴ لمریز)

قرآن اصلاً د چا لپاره هدایت دی؟

ارواښاد غازي شیرخان همراز دخپلو دعوتي لیکنو په لړ کې دا لیکنه په خپله کتابچه کې لیکلې وه چې دادی کټ مټ یې رانقلوم : دوه تنه ناروغان په یوه ناروغی آخته دي او دهمدې ناروغی دعالج لپاره یومعالج اوطیب هم شته دی خو د دغه دواړو ناروغانو له جملې څخه یوناروغ د هغه طبیب په طبابت باور لري او د خپلې ناروغی معالجه هم ورباندې کوي اود هغه طبیب په نسخه او لارښونه داسې عمل کوي کوم چې طبیب ورته ښودنه کړې ده ، او هغه بل ناروغ نه دطبیب په طبابت باورلري اونه هم علاج ورباندې کوي او نه یوازې داچې دنسخې په صحت شک لري بلکه بیخي یې له صحت څخه منکړدی اوپه نسخه کې لیکل شوی درمل نه استعمالوي نو؛ جوته ده چې لومړی ناروغ به د وخت په تیریدو او د درمل په استعمالولوسره ورغیږي او دوهم ناروغ به ورځ په ورځ زیانمن کیږی، اوس که دغه ناروغ ووايي چې هغه طبیب د دې ناروغی معالج نه دی اویا د هغه نسخه سمه نه ده هیڅوک به ورسره دا خبره ونه مني او نه د داسې ناروغ دغه خبره د هغه طبیب په طبابت اوحقیقت څه تاثیرلري ځکه چې اول خو د هغه طبیب دعالج په وجه عملاً لیدل شوی چې بی شمیره خلک ورسره روغ شوي او دوهم دا چې دغه ناروغ اصلاً د طبیب له طبابت څخه انکارکړی او د هغه نسخې ته یې د شک اوتردید په سترګه کتلي دي او د هغه سره سم یې دارو او درمل نه دی استعمال کړی نوښاغله داسې ناروغ خبره سند نه ده دا خبره په هغه وخت کې د منلو وړ وه چې هغه اول

ناروغ دطیب طبابت منلی وی اویایې دهغه له نسخې سره سم درمل استعمال کړی وی او جوړشوی نه وی اویا هغه ناروغان هم نه رغیدلی چې په هغه طیب یې علاج کړی دی .

البتہ دا خود هغودوو ناروغانو مثال ؤ چې یو د طیب په طبابت باورهم لري اونسخه یې هم په سمه توگه استعمالوي او دوهم یې نه طبابت مني اونه یې نسخه عملي کوی په دې صورت کې به یو روغتیا اوصحت مومي او د بل صحي وضعیت په ورځ په ورځ خرابیږي ،خو یو دریم ناروغ داسې دی چې دطیب په طبابت اوتخصص خو پوخ باور اویقین لري لیکن د درملو د استعمال او خوړلوپه وخت کې پرهیز نه کوي اویا د نسخې درمل سم نه استعمالوي ښکاره خبره دا ده چې د داسې ناروغ لپاره هم د هغه طیب د نسخې درمل څه گټه نه لري .اوس که چېرې دغه ناروغ چې پرهیز نه کوي داسې ووايي چې ما خو د طیب په طبابت باور هم درلود اوپه نسخه کې لیکل شوي دارو مې هم استعمال کړل د هغه سره سره هم روغ نه شوم د داسې ناروغ خبره هم د منلو وړنه ده ځکه چې یاخو یې پرهیز نه دی کړی اویایې دارو او درمل سم نه دي استعمال کړي یعنې دطیب دلارښوونو سره سم یې عمل نه دی کړی عیناً د قرآنکریم هم داسې مثال دی چې گټه یې په حقیقت کې هرچاته رسیږي او هدایت یې تر یوې ځانگړې طبقې پورې محدود نه دی بلکه عمومې صغه لري لیکن مقصود پړوا ته هغه څوک پرې لاره موندلی شي چې په حقانیت باندې یې پوخ باورکړی وي اوله هداياتوسره سم یې عمل کړی وي نو؛ معلومه شوه چې قرآنکریم اصلاً دمتقیانولپاره هدایت دی .

ځانگړې دعاء !

یاالله جل جلاله !

دطیبې کلیمې د ویلو توفیق راپه نصیب کړې .

دطیبې کلیمې یقین موپه زړه کې راوړلې .

په لمانځه کې خشوع اوخضوع راپه نصیب کړې .

قرآنکریم په تجوید اوترتیل سره را زده کړې .

ستا ذکر موپه اخلاص سره په زړه جاري کړې .

زمونږ بدن ته عاجزي اوخشوع راپه نصیب کړې .

ښه خوی اوښه خصلت راته په نصیب کړې .

یاالله جل جلاله !

مسلمانان بندگان له بندڅخه آزاد کړي .

مسلمانانو ناروغانو ته شفاء ور کړي .

مسلمانان قرضداران له قرض څخه خلاص کړي .

مسلمانان مسافرصحی او سلامت خپلو کورونو ته راستانه کړي .

د مسلمانانو شرعي او مشروع غوښتنې او حاجتونه پوره کړي .

دواقي مجاهدینو سره مرسته اونسرت کړي .

دواقي مجاهدینو د سرونو، مالونو او کورونو ساتنه کړي .

هغه څوک چې جهاد نه کوي هغه ته د جهاد همت ورپه برخه کړي .

دا کفار او یهود چې زمونږ خاورې، زمونږ دین، زمونږ اسلام، زمونږ قرآن، زمونږ پیغمبر (ص)، زمونږ ناموس ته په سپک نظرگوري د هغه سره د جهاد في سبيل الله توفیق راکړي.

ځانکندن مو راته آسانه کړي.

قبرونه مو منور او روښانه وگرځوي.

یاالله جل جلاله !

عملنامې مو په بني لاس سره راکړي.

په دنیا او آخرت کې مو بريالیتوب په نصیب کړي.

بې حسابو بې کتابو موجنت ته داخل کړي.

یاالله (ج) د جهنم د اور نه مو وساتي.

ستا دیدار او د نبی (ص) ملاقات مو په نصیب کړي.

جنت الفردوس مو په نصیب کړي.

داسې راضي شې چې بیا هیڅکله نا راضه نه شې.

زمونږ تش په نامه مسلمانانوسره روغه وکړي.

ستا د قهر او غصې څخه مو وساتې.

زمونږ صغیره او کبیره گناهونه معاف کړې .

زمونږ سهواً او قصداً مخکنې او وروستني گناهونه معاف کړې.

یاالله جل جلاله !

زمونږ بې وزله مسلمانانوته په خپل ټاټوبي کې د سرلوړۍ او خوشحالی ژوند ور په برخه کړې.

یاالله جل جلاله !

مونږ ستا دربار ته لاسونه پورته کړي دي چې په ټوله نړۍ کې د اسلام په بریالیتوب زموږ سترگې یخې او

روښانه کړې او د اسلام سپیڅلی دین په ټوله نړۍ کې خپور کړې .

آمین یا رب العالمین

پنځم فصل

دغازي شیرخان "همراز" شعرونه

د غازي شیرخان شعرونه(۴) مې د هغه د شعرونو له کتابچو ، یادښتونو او کاغذي پاڼو څخه چې په بیلابیلو وختونو کې یې په خپل قلم سره لیکلو و را غونډ کړل دا دی ستاسو درنو لوستونکو حضور ته یې وړاندې کوم هیله ده چې ادبي تنده مو پرې ماته شي.

الهي !!

الهي! ستا د رحمت په انتظار یو مونږ ټول عمر

الهي! تل قربانیو ته تیار یو مونږ ټول عمر

الهي! بی وزلی کې د صدیق په شان همت راکړه

الهي! په حق او عدالت کې د عمر په شان غیرت راکړه

الهي! په حياء کې د عثمان په شان فطرت راکړه

الهي! په سنگر کې د علی په شان جرأت راکړه

الهي! عالمانو ته عمل په علمیت غواړو

الهي! داعیانو ته دعوت کې صداقت غواړو

الهي! مجاهدو ته سنگر کې موفقیت غواړو

الهي! شهیدانو ته فردوس غونډې جنت غواړو

الهي! سنگرو کې بریالي زموږ ځوانان کړه نور

الهي! سپین بیرغ مو اهتزاز پاس په جهان کړه نور

الهي! د دښمن له چنگه خلاص مو زندانیان کړه نور

الهي! په نړۍ باندې حاکم زموږ قرآن کړه نور

الهي! مونږه ستا په دین باندې پوهان وگرځوه

الهي! مونږه مجاهد او هم داعیان وگرځوه

(۴) - دیادولو وړه ده چې د (وردگ پیژندنه) د کتاب لیکوال ښاغلي گل آغا احمدي وردک غازي شیرخان د سیدآباد ولسوالۍ د لیکوالانو او شاعرانو په نوملړ کې ښودلی دی. [منبع: وردگ پیژندنه، لیکوال گل آغا احمدي وردک د چاپ کال ۱۳۹۷ ل]

الهي! قلم دټوك ټوك ملت زبان وگرځوه
الهي! ستاپه محبت موتل سـوزان وگرځوه
الهي! د فسق فجور او بدو دښمنان يومونږه
الهي! ستا لورته در روان مهاجران يومونږه
الهي! مونږ نابللي ميلمانه ستا د دربار يو
الهي! ستا درحمت اومغفرت ته اميدوار يو
الهي! د اسلام دپاکې خاورې يې پاسدار کړه
الهي! دا شيرخان (همراز) په مينه ترينه څارکړه

انقلابي پروانه

"دغیرت وینې مې جوش وهي په تن کې
هیڅ باورنشته په دوست او په دښمن کې"
ما خو عمر انقلاب ته نظرانه کړ
دغه شمعې ته مې ځان بیا پروانه کړ
لږ یې وسوم خو بیخي یې ستي نه کړم
خپل مولا ته یې په پلور قیمتي نه کړم
ما سینه د دښمنانو وار ته سپر کړه
مایې هر هڅدار ته ژر بدله ورکړه
ما (همراز) په مورچلونو بازی وکړې
په کمون او بل اغیار مې زاری وکړې

هله دله

د ملحد د مرگ خبرېم که وي هلته که وي دله
د مسلم د لاس خنجریم که وي هلته که وي دله
دمظلوم حساب ترې غواړم که په نن که په سباوی
دمومن د حق یاوړیم که وي هلته که وي دله
د الحاد ډلو ټپلوته اعلان کوم په خغرده
د محلداقاتل د سریم که وي هلته که وي دله
چې دچاپه غیرکې اوسي دهغه لمن به سوزی
زه په حقه زورویم که وي هلته که وي دله
چې حامی دکمونیست وي دشخصي دوستی لپاره
دهغه دزړه پرهریم که وي هلته که وي دله
که په هرلباس کې پټ وی عاقبت راځي په گوتو
ورپسې په سم اوغریم که وي هلته که وي دله
چې تطبیق دقرآن غواړی هم په ځان هم په جهان کې
زه یې ورور او برادر یم که وي هلته که وي دله
د الله ددین لپاره چې ونه سپم—وي سرخپل
د هغوزلمو نوک—ریم که وي هلته که وي دله
دخدای ج مینه په دنیا کې تردنیاده راته غوره
بې پروا له سیم او زریم که وي هلته که وي دله

که مې سرڅي که مال ځی داسلام په پا که لاره
خوش قسمته بختوریم که وي هلته که وي دلته
نه دشرق شې نه دغرب شې قرآني قانون دراشي
کلک ولاړپه دې نظریم که وي هلته که وي دلته
دجهادسنگري ورپوته په شعـر کې داسې وایم
چې ملاتړ د دسنگـریم که وي هلته که وي دلته

وینښ شه مسلمان!

پیمالول داسلام غواړی شیطا—انان یوشوي
دشرق اوغرب سترېښکېلاکگراستعمارچپان یوشوي
دتزویردام یې غوړولی ددوستی په نامه
په حقیقت کې دنړۍ ټول خاینان یوشوي
دسرولیوانوپه خیرراغلل داسلام حریم ته
خفه کول داسلام غواړی مشرکان یوشوي
دځانځانی زړي یې وکـرل په تشه ییه
مقدساتوته موواړه —رتدان یوشوي
غواړي صلیب تنده کړي ماته د زم زم په اوبو
دغه مقصدته د دنیاټول مغروران یوشوي
مسلمه وینښ شه چې ترستوني تیروول دغواړي
دغه هدف ته د دنیاټول دښمنان یوشوي

خوښي زما دجبرائیل په بال ترعرشه رسي
که یوځل واروم د دنیا مسلمانان یو شوي

دا وطن د مجاهد دی

دایې وخته اداگانې

ماته مه کوه نادانې

زه دوخت غموځلی

یم تودوسیلووهلی

لادردونه مې دی زړه کې

دیپلتون اوریم سیڅلی

دسروشونډو خندانسته

دوحشت سلگونپولی

په گلشن مې خزان ګډدی

په سپیرو ګردولپلی

چازمری ددنگوغرونو

زولنو کې دی تپلی

خوداواوری غلیمانو

په کپړولاروروانو

داوطن دمجاهد دی

چاپه زورنه دی خوړلی

ککری د په کې ماتې

مادبښمن دی ځغلولی

یوښکاره مثال یې دادی

برجنیف ،اندروفوف ،چرننکوف

گورباچوف مې تمبولی

نیمګړی آرمانونه

خدا یروځوانی په ژړیدوتیره شوه

دهجرشپه مې په سلګوتیره شوه

دخوشحالی ساعت به کوم وی آشنا

دوصل شپه خو په کیلوتیره شوه

لږخو درحم نظر ————— وروکړه پرما

د ژوند شیبه په اوسیلولو تیره شوه

لکه چې تا ؤ منع کړی جــــــــــــانان

رویباره ځکه په نخـــــــــــــروتیره شوه

خدایه دهجر عمر کم کړې زما

دا سلسله خو په غمـــــــــــــوتیره شوه

په ما (همراز) یې هیڅ نظرونه کړ

په تکبر او مکېـــــــــــــزوتیره شوه

هوډ

ای! زما آسه مجنونه !!

تاته وایم

زه دتینگ ترم تانگونه

ما آغوستې جنگي زغرې

دغليم په تندي پاس ږده قدمونه

۱۳۷۶/۱۰/۹ لمريز

پريوده

پريوده چې بليزي سوږدهيڅکله مجمرنه شي

جوړمې دترعمره دزخمي زړگي څکر نه شي

زړه می هديره ده ډيريادونه پکې ايښې دي

دې غيروغمازته خودهرگزرا بهر نه شي

نه گورم مهم مې درازونو ربه! څه وشو

سوږخودهيڅ وخت کې درقيب په ماتېر نه شي

راگ اوترانې چې دسرورپکې وانه ورمه

ټول عمرروژه ښه ده هيڅکله داختر نه شي

خيږي اوسيلوسره لمبې زماله سوي زړه

گوره دې دردوخونه چپرې پرې لښکر نه شي

زړه چې دمين ساتلی نه شې په منگلوکې

نوم د بد په دغسې پی مخو د دلبر نه شي

څرک د رژیډو دآرمانوچې پکې نه لگي

دا د هجرشپه بڼه ده په مونږه د اختر نه شي

خیردی که خبرې می ترخې دی څوک یې نه آوري

آه د دردمن زړه مې دی (همرازه)بی اثر نه شي

غیرتي ته !

خاورې دپښوبه یې رانجه کړم په خپلو لیموباندې

څوک چې قرباني شي داسلام په تکلیفوباندې

خاورې ننگیالي شول خو په موږه بی ننګي زور شوه

نیسوقا تالان د شهیدانو بغل وونوکې

دادپتي سر دی په احتیاط احتیاط قدم اخله

ورځ که اوبو یوریاسودنشته په فکرو وونوکې

جاربې له جنـدوشم چې په وینو یې پت وساته

لوړې شین بیرغ کړدنړۍ په بیرغ وونوکې

څارمی ترینه سرچې داسلام دتاریخ خلـی شی

ستایې یې تاریخ دنومیالیوکت وونوکې

مه خوړوه سر(همرازه) وخت دحقیقت نه دی

تاریخ دی حق ویل خلک نښتي په لـو وونوکې

دسوی زړه آواز

(دآشنا نه ګيله)

نن خو دوعده وه دراتلورا نه غلې

زه منتظر تر نیموشپـورا نه غلې

ماوه فرش کړې درته لار په لیمو

زما په سترګوپه لیمـورا نه غلې

زه دهجران بیدیا کې ناست وم درته

لکه هوسی ته په ټـوپورا نه غلې

و د سیزلم دبیلـتون په لمـبو

زما دسوی زړه آرزو را نه غلې

خومره بی رحمه اوسنګ دله یې ته

زما په سویو آوسـیلورا نه غلې

خه شی به ستادر کې منظور شي زما

چې ته داوښکوپه تسـبورا نه غلې

آخردهجـرانتـهـابه یې ...خه ؟

ته چې په میاشتوپه کلـورا نه غلې

دا د(همراز) وروستی ګيله وه آشنا

عـمرشوتیرپه اندیـنبـنو را نه غلې

زما تصویر

چې مرګی راځنې ساه جدا له تن کړي
د وجود هستي مې بیا په سپین کفن کړي
دلحد په پنجره کې مې مسکن کړي
په هماغه تورو خاورو مې دفن کړي
بیا....

بیا به نه یم دملګرو په کتار کې
گل به نه وینم هرگز په لاله زار کې
څه به خوند واخلم په فصل د بهار کې
زه به نه ومه د ژوند په دغه لار کې
بیا....

بیا زما تصویر ته وګورئ ما یاد کړئ
زما روح په یادولو سره بناد کړئ
زه د ډیرو ناکم یو یو یادګار یم
هم په قبر کې د مینې انتظار یم
۱۳۷۳/۲/۲۰ لمريز

درنه لارم

خدایه تنګ یم په دنیا مرګ درنه غواړم
په ژړا ژړا شوم ستړی نوره ژاړم

په صحرا روان دغم ډك آسويلى يم
په رمورمو غمونه ځان نه شـمارم
دهيچاسره مې روح نه خوشـحاليږي
لكه ځان دنجاست ورځينې نـگارم
نور غمونه زه (همراز) زغملې نه شم
مبارك موشه دنيا زه درنه لارم

د مينې هوډ

داچې سترگې مې نن بيا له غمه سرې دي
راپه ياددهغه تيرې خاطـرې دي
دخواره دردسره يوشـول تيريادونه
لالهاندې مې چې بيازړه كې اسرې دي
ماويل ټال كې دزلفـوبه دزانگم
خبرنه وم راته جوړې غـرغړې دي
خومره زه دچې رټلـى بى گناه يم
هومره جوړې مې رقيب ته نندارې دي
(همراز) تيرنه يم له مينې په دنيا كې
كه په سرمې ديلتون خبې اړې دي



گل ته!

زه چې ناست وم ګله تاته مې کتلی
ماپه تاګې دیارنښې وی لیدلی
چې مې ته په سترګو ویدې یاریادشو
خاطرې مې د آشنایاییدلی
ستا د مخ نه راته جوړشول فسادونه
ولولې مې د زړه بیاراپاریدلی
دیارشونډې مې رایادې شوې خنداګې
چې دپانې په شمال وځوځیدلی
اوس یې نښې تاګې وینم درته ګورم
مخامخ مې درته سترګې شرمیدلی
د(همراز) زړه په جفادیارموروشوی
کني سترګې په دیدن نه مړیدلی

خدا گواه

زه آخته دزړه په رنځ يم لاعلاج لادرمانه
دازل برخه می داده گيله نه کوم له چانه
په بنده باندې چې راشي هر تکلیف ددنیاسخت دی
ولې سخت بل آفت نشته دظالم هجر بلانه
دبلبل نامراد عمر بس تمام په غم کې تیر شو
گاه گيله يې له خزان وي گاه گيله يې له باغوانه
پاچاهي په اور پسې کړی چې خبرد عشق په حال شئ
درس مې واخیستو د مینې ابراهیم اوهم سلطانه
شونډې وچې سترگې سرې زړه کباب سینه خالي
عاشقي کې بل څه نشته بی له سراو مال تاوانه
که هر څو زما کوښښ دی چې دانوم د مینې پټ کړم
خوفریاد مې دزړه خیري چې بنده یمه ناتوانه
۱۳۷۵/۶/۲۲ لمريز

زخمونه

مه لټوه یاره نور زخمونه مې
پریرده چې قرار شي پر هرونه مې
تا که لږ دزړه په سترگو وکتل
زړه کې به پیدا شي امیدونه مې

ته چې درقيب سره په څنگ گرځي

گوره راتازه شول تیرغمونه مې

تاچې دکوڅې دروازي بندې کړې

خاورې شولو خاورې دیدنونه مې

ته که له نگار سره پخلاشولې

ورک به شي دټول عمر دردونه مې

ليکمه

داسې خونه ده چې زه تل لیکمه

چې شې رايادزه بيا غزل لیکمه

تانه گيلې دي نوري هيڅ هم نه دي

کله ښکاره کله په چل لیکمه

تاته به يادوم — که هيربه ومه

زه خود نوم ورځ کې خوځل لیکمه

زما د زړه وينې چې وختیږي

په هغه وينو بيا يو بل لیکمه

چې مې ژوندون ټول په غمو کې تیر شو

په داسې حال باندې ژړل لیکمه

په هر زحمت پسې راحت مونده شي

ځکه مې زړه ته يوتسل لیکمه

دا د(همراز) د وس خبره نه ده

په زړه مې ليک يې ځکه تل ليکمه

قلم په ګوتو کې

ګوتی نیسم له قلم نه ولې صبرګله نه کړې

د دماغ علاج مې نشته که دفتر مې ټول سوزومه

زړه خومې ډک ؤ ډک شوپاتې څوک د حال ویلونه نشته

د آسمان سپینو ډیوو ته د زړه درد بیانومه

سل سوګنده زړه ته ورکړم چې تردې پس یې یادنه کړي

دومره یاد د لاسوا شي چې یې څومره هیرومه

نه خبر شوم له وصاله نه هجران په ژوندون پوه کړم

هیڅ پوه نه شوم چې دا څه ؤ او ترڅو به یې ژړومه

محبت ساتل په زړه کې دهغه داسې مثال دی

لکه یوه وړه کوزه کې سمندر ټول ځایومه

دهجران تنده به کله په اوبود صبرم پوه شي

کنه زه په وچو شونډو دا جامونه تشومه

د انسان طاقت د صبر پس د مینې انتها ده

زه د تا د عشقه ډک زړه په ورو ورو قرارومه

خبرې

دسوي زړه په تمـــــــنـــــــــــــــــايوڅو خبرې وایم
زه دخیالونوپه لـــــــــــــــــلی یوڅو خبرې وایم
ټوټې ټوټې کچکول دزړه کې لږه مـــــــــینه آشنا
چېرته که خوب مې شي رښتیا یوڅو خبرې وایم
چېرته که ستادکوڅې سپي تیکې تیکې یې نه کړې
زړګی مې پاتې شوتنهـــــــــــــــــايوڅو خبرې وایم
چې نن مې سوال مـــــــــالیارنه وکړودیوګل لپاره
خاورې یې راوړې دصحرایوڅو خبرې وایم
هسې ســـــــــببا بیګاه بهدم ته دراتلومه کوه
ستا په وعدوکې شوم بوډا یوڅو خبرې وایم

بوله

راغلی په خــــــــــــــــندایم په ژرامې مه لیږه
په تمه دوفــــــــــــــــایم په جفامې مه لیږه
قسم دی ستا په خپل حسن وجمال وي چې په خلاشه
سوالونه مې قبول کړه بینوامې مه لیږه
مانه دزړه وړی نازولیوڅوړوســـــــــترګو
زه ستایم ته زماشه بله خوامې مه لیږه
دسپینې خولې په تمه دې پریښی مـــــــــا روزګاردی
آرمانه ځینې ډک زړه له دنیا مې مه لیږه

په حال مې شفقت اوترحم يوه زړه وکړه
 دغړو غمازانو په وينـــــــــــــــــامې مه ليږه
 وعدې ددو وال راسره ډيرې ډيرې کړی
 يوه ټينگه وعده وکړه ياره بيا مې مه ليږه
 مينه طوفاني شوه خوب خندا شوه رانه پاتې
 سودا کړه دزړه قطع په ســــــــودامې مه ليږه
 دمينې په آرزودی منت بارزه دهرچاشوم
 احسان او منتوته دبل چــــــــامې مه ليږه
 په مينه مينه گوره زياتې قهر، منت پريږده
 له غمه ليونی سر په صــــــــحــــــــرامې مه ليږه

۱۳۷۳/۱/۲۹ لمريز

مزه کوي

زما سره ظلمونه دجــــــــــــــــانان مزه کوي
 يودرد چې زړه له راشې نو خفگان مزه کوي
 يوازې مزه نه کړي په قـربـت کې دآشنا
 په منځ کې کله کله هم هجران مزه کوي
 په هجر پسې وروسته بيا مزه وي د وصال
 سوکړه چې په ملک راشې نوباران مزه کوي
 هجوم د رقيبانو گډ چاپيره څه پکار دی
 يوازې په خلوت کې دوه ياران مزه کوي

تاته چې ماوکتل په چل سره

ځکه خومین شولم یوځل سره

اوس د خوشحالی سره مې کارنشته

ګرځم د غمونو د غـوښـل سره

زه د چې په مینه کې ژیرمه

ته اوس خندامه کوه دبل سره

څلوريزې

نن مې بيا د غلامانو مکر وليد
په وجود کې مې په جوش راځي بيا وينه
زه يې مخې ته وردانگم په سره اور کې
کوندي ماته په سنگر شي زما مينه

زما خوښه صادقي ده په دنيا کې
هيڅ فايده نشته له يار سره جفا کې
ما له ژوند سره پيمان په رښتيا کې
زه صادق يم (همرازه) په وفا کې

ډيره موده پس مې نن دلبر وليد
ما که څه روژي پسې اختر وليد
شپه د هجرتيره شوه په خير سره
ماچې د وصال ختلی لمر وليد

ای دسرې جوړې ميرمنې ډيرښه پوه شوم
ستا نه هم چې شوله خپله مينه هيره

مبارک شه نوی ژوند اونوی کوردې

دومره بس دی پوهــــوئ دنه شم نوره

په ظاهرلباس دتیروتم خطاشوم

ماویل گل یې له اغزوسره آشناشوم

په خوږه کې دټس را کړلوپوهیرم

بی عزته بامــــطلبه پوه په تاشوم

شومه دم شوه نیمه شپه ده ته را نه غلې

آرمانونه ستاقرارته په گیلوشول

انتظارنه امیدونه جــــداکړی

امیدونه انتظارته په گیلوشول

۱۳۷۳/۲/۳ لمریز

خولنډی

ارواښاد غازي شیرخان د خپلو لیکنو په کتابچه کې په خپل قلم یو خولنډی لیکلې وې چې کټ مټ یې رانقلوم:

خاونده ستانوم مهربان دی

زه دېښنې ځای په ځان کې نه وینمه

شهیده ناوې دځوریري

چې دجنت حورو ته ورنه کړې لاسونه

مرگي د قدر رامعلوم کړ

په مړۍ پښه نه ږدم چې یاربه یې پاتې شینه

پسرلی ما پسې خفه شو

زما په شناختوپورې وتړئ گلونه

ما ویل کم کم به هجران وي

زه خبرنه وم چې لاهو په هجران شومه

دنیا ته پاک له گناه راغلم

اوس دگناه پیتی په سرله دنیاځمه

زه چې پیدا شوم په ژړاشوم

په دنیا تیت نصیب به څنگه ټولومه

قلم زما په حال خبردی

ځکه له خولې نه تورې وینې غورځوینه

نه به مې یار په خندا راشي

نه به زما دغم ژړا په کرار شینه

دامې په خپله په ځان کړي

که مې له دینه حال بدتر شي خوښ پرې یمه

سرچې د غم په بالښت کېږدم

ستا د جفا په حسابو کې ویده شمه

چاره راوخله ماحلال کړه

وینه مې سره ده پرې مې ولیکه غمونه

ښه دی چې باغ زما تالاشو

مدام به غم د رژیدو راسره ونه

یوله الله نه مدد غواړم

نور د مخلوق په تمه نه ګرځم مینه

هسې به روغ درته ښکاره شم

په دې پیچلی زړه کې ډیرشته دي غمونه

چې په دنیا کې دخفه کړم

په آخرت کې ستا ګریوان زمالاسونه

۱۳۷۳/۲/۳ لمريز - د شپې ۱۱ بجې

د غازي شیرخان "همراز" تلین

د ارواښاد غازي شیرخان (همراز) وردګ مړینه د افغانستان د کړیدلۍ او ژوریدلۍ، غیور او مجاهد ولس لپاره یوه ستره ضایع شوه. نوموړی د ۱۳۹۲ هجری لمریز کال د لیندۍ د میاشتې په اومه نیټه د زړه د ناروغۍ له امله چې څو کاله وړاندې ورته پینه شوې وه له دې فاني نړۍ څخه سترګې پټې کړې د جنازې لمونځ یې د یولم شانداده مراسمو په ترڅ کې چې ډیرو مبارزینو او مجاهدینو ملګرو یې پکې برخه اخیستې وه ترسره شول او په خپله پلرنۍ هدیره کې خاورو ته وسپارل شو. روح یې ښاد، یادېې تل، پر ګور یې نور.

انا لله وانا اليه راجعون

شیرخان ته!

د جهاد تاریخ په تا باندې ودان دی
توتې کړی چې کمون تا پرجهان دی
چې په ټینگه ملا ولاړ وې دخدای لار کې
ستا غیرت ته هر رقیب خومره حیران دی
تا ټول عمر د سنگر په غیر کې تیر کړ
تا ټکلی له اغیارو هر میدان دی
دحی علی الجهاد هرغږ، هرې نارې ته
هر کمین او هر مورچل په تا ودان دی
کارنامې د په تاریخ کې ځلیدلې
هر افغان ستا د خواریو قدردان دی
د مظلوم اوښکې د هر وخت وچې کړې
نوم د ځکه د زخمي زړونو شیرخان دی
(پټانزی) د حماسو ته شعر لیکې
هره فتحه هر داستان د جاویدان دی

۱۳۹۲/۹/۲۶ لمريز - دهرات لرغونی ښار

مأخذ او منابع

۱. قرآن کریم له روانې پښتو ژباړې سره، غیرت، عبدالباري، چاپ ۱۳۸۹ لمریز، عنايت کتاب پلورنځي .
۲. درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۱۰۰ احاديث، ارزه وال، مولانا امين الله، چاپ، جمعيت اصلاح وانكشاف اجتماعي افغانستان .
۳. يوسف زی، شیرشاه، تاريخ مسخ نمې شود، چاپ کال ۲۰۰۰ م، پيښور.
۴. احمدي، گل آغا، وردگ پيژندنه، د چاپ کال ۱۳۹۷ ل.
۵. حيران، حسن جان، د رڼا لاروی، د چاپ کال ۱۳۹۷ ل.
۶. نومانند اکادميسين دکتور اسدالله حبيب، دوره امانی، کال ۱۳۶۸، کابل.
۷. حبيبي، پوهاند عبدالحی، تاريخ مختصر افغانستان .
۸. غبار، غلام محمد، افغانستان در مسير تاريخ، لومړی ټوک .
۹. اعليحضرت امان الله خان، حاکميت قانون در افغانستان، د حبيب الله رفيع په اهتمام، چاپ ۱۳۷۸، پيښور.
۱۰. فرهنگ، افغانستان در پنج قرن اخير، لومړی ټوک.
۱۱. د ارواښاد غازي شیرخان، دخاطرو، ليکنو، شعرونو او ويناوو کتابچه .

د انټرنیټ ویب پاڼې :

۱۲. www.benawa.com.
۱۳. www.royalark.net

ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم

پای

د کتاب له متن څخه ...

که غواړئ چې خپل روح، ځان، مال، اولاد، ناموس،
دوستان، ټولنه او بالاخره چاپیریال مو تل په امن او آرام وي
نو؛ هیڅکله د خپل مسلمان ورور څخه د انتقام اخیستلو په فکر
کې مه اوسئ بلکه هغوی ته د الله (جل جلاله) څخه د هدایت او
لارښوونې غوښتنه وکړئ او هغه ته د اصلاح او جوړونې لارې
چارې ولټوئ .

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library